

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Stanje zakonodaje na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji

Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 130/22, 18/23 – ZDU-10 in 40/25 – ZInfV-1; v nadaljevanju: ZEKom-2) je bil sprejet 28. septembra 2022 in je začel veljati 10. novembra 2022.

V pravni red Republike Slovenije (v nadaljevanju: RS) je ZEKom-2 prenesel določbe Direktive (EU) 2018/1972/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (v nadaljevanju: Direktiva 2018/1972/EU), Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij, kot je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES, Direktive Komisije 2022/77/ES z dne 16. septembra 2022 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve ter Direktive 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU).

Na področju sekundarne zakonodaje EU je bila dne 29. aprila 2024 sprejeta nova Uredba (EU) 2024/1309 Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve gigabitnih elektronskih komunikacijskih omrežij, spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 in razveljavitvi Direktive 2014/61/EU (Akt o gigabitni infrastrukturi) (v nadaljevanju: Uredba 2024/1309/EU), ki se je začela uporabljati 12. novembra 2025. Navedeno pomeni, da je treba za njeno izvajanje čim prej ustrezno prilagoditi določbe nacionalne zakonodaje, in sicer določbe ZEKom-2.

Uredba 2024/1309/EU

Digitalno gospodarstvo je bistveno preoblikovalo notranji trg Evropske unije, katere cilj je zagotoviti zanesljivo, varno in visokokakovostno digitalno povezanost za vse prebivalce, tudi na podeželskih in oddaljenih območjih. Temelj tega so zelo visokozmogljiva omrežja, ki omogočajo razvoj inovativnih storitev, konkurenčnega gospodarstva, trajnostne družbe ter prispevajo k digitalni suverenosti in podnebnim ciljem Unije. Ker digitalizacija močno vpliva na vse vidike življenja, lahko pomanjkanje ustrezne infrastrukture poveča digitalni razkorak in družbene neenakosti. Zato je širitev zelo visokozmogljivih omrežij, zlasti v podeželskih, oddaljenih in redko poseljenih regijah ter v socialnih stanovanjih, prednostna naloga javnih naložb, saj omogoča enakopravno vključevanje vseh posameznikov in organizacij v digitalno gospodarstvo.

Ukrepi iz Direktive 2014/61/EU, ki je bila sprejeta kot odziv na nujnost znižanja stroškov postavitve širokopasovnih omrežij, in ki je vključevala souporabo infrastrukture, usklajevanje gradbenih del in zmanjšanje upravnih bremen, so sicer prispevali k cenejši postavitvi elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti, cilj Uredbe 2024/1309/EU pa je te ukrepe okrepiti in racionalizirati, da bi še dodatno zmanjšali stroške in pospešili postavitve omrežij.

Cilj Uredbe 2024/1309/EU je tako poenostaviti in pospešiti uvajanje visokohitrostnih omrežij, kot so optična omrežja in omrežja 5G, da bi dosegli evropske cilje glede povezljivosti, določene v digitalnem kompasu za to desetletje. Prizadevanja Uredbe 2024/1309/EU so tako v znižanju nepotrebno visokih stroškov širitve visokozmogljivih omrežij, ki so delno posledica postopkov izdaje dovoljenj, ter v zagotovitvi večje preglednosti in učinkovitega načrtovanja za operaterje javnih elektronskih komunikacijskih omrežij. To vključuje ukrepe, že vsebovane v Direktivi 2014/61/EU: kot so skupna in ponovna uporaba obstoječe fizične infrastrukture (vse vrste infrastrukture), kar naj bi ustvarilo pogoje za stroškovno učinkovitejšo postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, pri čemer so pri tem zlasti pomembne sinergije med sektorji. Podobno kot Direktiva 2014/61/EU, Uredba 2024/1309/EU gradi na najboljših praksah, ki že obstajajo v nekaterih državah članicah, in temelji na štirih stebrih, in sicer na (1) dostopu do obstoječe fizične infrastrukture in njeni preglednosti, (2) usklajevanju in preglednosti načrtovanih gradbenih del, (3) racionalizaciji postopka izdaje dovoljenj in podelitvi pravic poti, ter (4) stavbni fizični infrastrukturi in optičnem ožičenju v stavbi, pri čemer se še dodatno poenostavljajo postopki izdaje gradbenih dovoljenj, dodatno se uvajajo ukrepi za digitalizacijo informacij o obstoječi fizični infrastrukturi ter ukrepi za lažje usklajevanje postavitve fizične infrastrukture. Predmetna uredba od držav članic tudi zahteva, da zagotovijo ustrezne tehnične, finančne in človeške vire za podporo uvajanju in digitalizaciji enotnih informacijskih točk in da ustanovijo ali imenujejo enega ali več pristojnih organov za izvajanje nalog nacionalnega organa za reševanje sporov.

Uredba 2024/1309/EU zagotavlja izboljšane enake konkurenčne pogoje, vendar državam članicam ne preprečuje uvedbe ali ohranitve nacionalnih pravil v skladu s pravom Unije, ki so namenjeni spodbujanju skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture ali omogočajo učinkovitejšo in hitrejšo postavitev nove fizične infrastrukture z dopolnjevanjem ali preseganjem pravic in obveznosti iz Uredbe 2024/1309/EU ter zagotavljajo rešitve za doseganje njenih ciljev.

Ne glede na to, da je Uredba 2024/1309/EU v državah članicah EU neposredno uporabljiva, je treba za njeno izvajanje sprejeti nacionalni predpis, s katerim se določijo pristojni organi za njeno izvajanje in nadzor nad njenim izvajanjem. Pristojnim organom je treba tako določiti njihova pooblastila ter prekrške in sankcije.

Nadalje je ZEKom-2 iz leta 2022 predvidel sprejem več podzakonskih aktov, s katerim naj bi se podrobneje uredila posamezna področja zakonskega urejanja, med drugim sprejem vladne uredbe, s katero bi se na podlagi drugega odstavka 175. člena ZEKom-2 določili ukrepi za končne uporabnike invalide pri zagotavljanju storitev iz nabora univerzalne storitve. Takratno Ministrstvo za digitalno preobrazbo je leta 2024 pripravilo predlog uredbe, ki je bil predmet javne obravnave in medresorskega usklajevanja. Zaradi izraženih stališč v okviru medresorskega usklajevanja, da se ukrepov za končne uporabnike invalide, zlasti finančnih ugodnosti, ne sme določati s podzakonskim aktom in da bi bila primernejša sprememba zakona, uredba ni bila sprejeta. Glede na navedeno je treba s predlogom zakona ustrezno urediti tudi pravice za končne uporabnike invalide v okviru zagotavljanja univerzalne storitve.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je prilagoditev nacionalne zakonodaje določbam Uredbe 2024/1309/EU, tj. določitev pristojnih organov za izvajanje in nadzor nad izvajanjem Uredbe 2024/1689/EU ter določitev prekrškov in glob v zvezi z izvajanjem Uredbe 2024/1309/EU za uresničevanje pglavitnega cilja uredbe, tj. olajšati in spodbujati postavitev zelo visokozmogljivih omrežij s pospeševanjem skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture in omogočanjem učinkovite postavitve nove fizične

infrastrukture, da bi se taka omrežja lahko postavila hitreje in z nižjimi stroški. Predlog zakona želi hkrati urediti pravice končnih uporabnikov invalidov pri zagotavljanju storitev iz nabora univerzalne storitve.

2.2 Načela

Zakonski predlog vsebinsko uresničuje načela, ki izhajajo že iz same Uredbe 2024/1309/EU, in sicer načela, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah, zlasti pravico do zasebnosti, svobodno gospodarsko pobudo, lastninsko pravico in pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Predlog hkrati sledi spoštovanju načel objektivnosti, nediskriminacije, preglednosti in sorazmernosti ter h kar največjemu zmanjševanju administrativnih ovir. Predlog zakona sledi tudi načelom pravne varnosti z zagotavljanjem jasnosti in predvidljivosti ureditve ob zagotovitvi spoštovanja človekovih pravic.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Izvajanje Uredbe 2024/1309/EU

S predlogom zakona se urejajo ustrezne prilagoditve ZEKom-2, ki so potrebne za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU. Vsebine, ki so po novem urejene že v Uredbi 2024/1309/EU in se uporabljajo neposredno, se v ZEKom-2 črtajo, hkrati pa se urejajo posamezni vidiki, ki so potrebni za učinkovito izvajanje Uredbe 2024/1309/EU. V okviru splošnih določb se tako dopolnjujeta vsebina in namen zakona. Posamezne opredelitve izrazov v 3. členu ZEKom-2 se črtajo, saj gre za izraze, ki so opredeljeni že v Uredbi 2024/1309/EU. Opredelitev infrastrukturnega operaterja je ustrezno korigirana glede na Uredbo 2024/1309/EU.

Poglavitni del prilagoditev je izveden v poglavju o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture ter spodbujanju povezlivosti. Izpostaviti velja, da bo še naprej za področje elektronskih komunikacij veljala specialna ureditev določanja vrste del, za katere v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja. Minister, pristojen za področje elektronskih komunikacij, bo s pravilnikom določil vrsto del, ki se štejejo za dela iz Uredbe 2024/1309/EU, za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja. Navedeno je tudi skladno z uredbo, ki ureja razvrščanje objektov in ki določa, da se ta ne uporablja za razvrščanje enostavnih objektov s področja elektronskih komunikacij (spremenjen peti odstavek 10. člena ZEKom-2).

V skladu z določbami Uredbe 2024/1309/EU se na novo ureja sklic usklajevalnega sestanka, ki ga z investorjem, ki je vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja, skliče upravna enota oziroma ministrstvo, pristojno za graditev, z namenom, da se olajša oziroma pohitri izdaja gradbenega dovoljenja (nov šesti odstavek 10. člena ZEKom-2).

Glede na ureditev v ZEKom-2 se nekoliko spreminja oziroma dopolnjuje seznam kategorij stavb, za katere se obveznosti glede opremljenosti s stavbno fizično infrastrukturo in optičnim ožičenjem ne uporabljajo ali se uporabljajo v prilagojeni obliki. Zaradi nesorazmernosti z vidika stroškov so dodani rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe, pomožni objekti, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja urejanje prostora, in planinske koče. Ker postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij praviloma predstavlja poseg v kulturno dediščino, ki ne prispeva k varovanju dediščinskih vrednot, so kot izjema določene stavbe, zaščitene zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti. Posebej so izpostavljene tudi stavbe, ki se uporabljajo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

Kot enotna informacijska točka iz 4. člena Uredbe 2024/1309/EU za zagotavljanje preglednosti podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi bo še naprej nastopala Geodetska uprava RS, ki vodi Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture. Ker Uredba 2024/1309/EU obveznosti glede zagotavljanja preglednosti podatkov o fizični infrastrukturi v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom določa tudi za organe javnega sektorja, se v tem delu določa, da se bodo te informacije objavljale na nacionalnem portalu odprtih podatkov javnega sektorja (portal OPSI) (spremenjeni 16. člen).

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (v nadaljevanju: agencija) je že doslej reševala spore zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij v skladu z zahtevami Direktive 2014/61/EU. V skladu s predlogom zakona bo reševala spore, ki izvirajo iz zahtev Uredbe 2024/1309/EU, to je spore med operaterji omrežja in drugimi subjekti glede zagotavljanja dostopa do obstoječe fizične infrastrukture, dostopa do stavbne fizične infrastrukture, spore glede zagotavljanja preglednosti informacij in spore glede sklepanja dogovorov o usklajevanju gradbenih del. Agencija bo reševala tudi spore med operaterji in organi javnega sektorja glede dostopa do fizične infrastrukture, ki je v lasti oziroma pod nadzorom organov javnega sektorja.

Agencija bo opravljala tudi naloge enotne nacionalne digitalne vstopne točke, kjer bodo objavljene vse informacije v zvezi z izvajanjem nalog v njeni pristojnosti, in bo ustrezno digitalno povezana z drugimi enotnimi informacijskimi točkami, ki bodo na podlagi tega zakona opravljale naloge iz Uredbe 2024/1309/EU (Geodetska uprava RS – Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, e-uprava za vložitve vloge za pravice poti, eGraditev – PIS za oddajo elektronske vloge za izdajo gradbenega dovoljenja). Glede na zahtevo osmega odstavka 14. člena Uredbe 2024/1309/EU se bodo na enotni informacijski točki objavile informacije o nalogah različnih pristojnih organov po Uredbi 2024/1309/EU.

S predlogom zakona se določajo tudi kazenske določbe za kršitev Uredbe 2024/1309/EU. V okviru prehodnih določb se določa prehodno obdobje za opremljenost stavb s stavbno fizično infrastrukturo in optičnim ožičenjem za stavbe, za katere je bila vloga za gradbeno dovoljenje vložena pred 12. februarjem 2026, razveljavljajo se določeni podzakonski akti in splošni akti, v katere so posegle določbe Uredbe 2024/1309/EU ter določa rok za izdajo novih pravilnikov in splošnih aktov, ki so predvideni s predlogom zakona.

Ureditev pravic končnih uporabnikov invalidov v okviru zagotavljanja storitev iz nabora univerzalne storitve

Predlog zakona predvideva črtanje drugega odstavka 175. člena ZEKom-2, ki je vzpostavil pravno podlago za določitev ukrepov za končne uporabnike invalide pri zagotavljanju storitev iz nabora univerzalne storitve in določil, da se sredstva za financiranje ukrepov zagotovijo iz državnega proračuna. Do sprejema uredbe se sicer v skladu s prehodnimi določbami ZEKom-2 še naprej uporablja Uredba o ukrepih za končne uporabnike invalide (Uradni list RS, št. 38/14 in 130/22 – ZEKom-2), ki je bila z ZEKom-2 razveljavljena. Ker se je po sprejemu ZEKom-2 izkazalo, da teh vsebin ni primerno urejati s podzakonskim aktom, se s predlogom zakona določajo ukrepi za končne uporabnike invalide pri zagotavljanju storitev iz nabora univerzalne storitve. Predlagane rešitve se vsebinsko ne spreminjajo glede na predlog uredbe, ki je bil pripravljen in leta 2024 tudi predložen v javno obravnavo in medresorsko usklajevanje. Predlagane določbe slonijo na vsebinskih rešitvah prejšnje uredbe, z ustreznimi prilagoditvami glede na z ZEKom-2 spremenjen nabor univerzalne storitve (na primer v ta nabor ne spadajo več javne telefonske govornice) in uvedene so nekatere druge prilagoditve, ki pripomorejo k povečanju možnosti izbire za končne uporabnike invalide z namenom, da ima torej tudi ta skupina prebivalstva možnost izbire med različnimi izvajalci storitev. Navedeno je tudi skladno s cilji, za katere si na področju zagotavljanja univerzalne storitve prizadeva Direktiva 2018/1972/EU. Namesto povračila morebitnih neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, v katerega prispevajo operaterji, je predvideno financiranje iz državnega proračuna, in sicer sredstva v

višini razlike med komercialno ceno priključitve in naročnine ter ceno z upoštevanim popustom za končne uporabnike invalide zagotovi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, na podlagi predložene dokumentacije (nov 175.a do 175.g člen). Glede na to, da se ukrepi za končne uporabnike invalide v okviru zagotavljanja univerzalne storitve po novem urejajo z zakonom, je potrebno opredeliti tudi izraza »javna mobilno komunikacijsko storitev« in »končni uporabnik invalid«.

Redakcijski popravek v 200. členu ZEKom-2

Deveti odstavek 200. člena ZEKom-2 nalaga operaterjem, da enoznačno prikazujejo odhodni klic v obliki trimestne številke 112, 113 in 116 000. V primeru številke 116 000, kjer evidentno ne gre za trimestno številko, operaterji trenutno prikazujejo le 116. V kolikor se uporabniku prikaže zgolj številka 116, pa ni možna vzpostavitev povratnega klica na številko 116 000. Glede na navedeno se predlaga sprememba devetega odstavka na način, da bo nedvoumno določeno, da morajo operaterji za odhodne klice prikazovati celotno številko 116 000, ki je namenjena za prijavo pogrešanih otrok.

Uskladitev s predlagano spremembo Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-1)

Na podlagi 242. člena ZEKom-2 direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za elektronske komunikacije, po predhodno izvedenem javnem natečaju, pri čemer javni natečaj izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet. Ker je v zakonodajni postopek vložen predlog novele zakona, ki ureja javne uslužbenke, s katero se Uradniški svet ukinja, se s predlogom zakona pristojnost za imenovanje posebne natečajne komisije za izvedbo javnega natečaja za direktorja agencije prenese na ministra, pristojnega za elektronske komunikacije.

b) Način reševanja:

S predlogom zakona se zagotavlja celostna uskladitev z Uredbo 2024/1309/EU. Hkrati se ureja vsebinski skop določanja pravic za končne uporabnike invalide v okviru zagotavljanja univerzalne storitve.

V RS je z zakonodajo že uvedena možnost vložitve vloge za izdajo gradbenega dovoljenja prek sistema eGraditev, ki je del Prostorskega informacijskega sistema. Dodatno normativno urejanje v tem delu tako ni potrebno.

Predlog zakona predvideva razveljavitev Pravilnika o enostavnih komunikacijskih objektih in vzdrževanju komunikacijskih objektov (Uradni list RS, št. 121/23), Splošnega akta o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 42/23), Splošnega akta o minimalnih zahtevah pri načrtovanju in gradnji stavbne fizične infrastrukture in pasivne komunikacijske infrastrukture ter razdelilnih točk (Uradni list RS, št. 34/23) in Splošnega akta o preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli in o skupni gradnji gospodarske javne infrastrukture (Uradni list RS, št. 34/23 in 41/23 – popr.), ki pa se še naprej uporabljajo do izdaje ustreznih novih podzakonskih aktov, ki so predvideni v 24. členu predloga zakona.

Predlog zakona predvideva dva nova pravilnika, in sicer pravilnik na podlagi novega petega odstavka 10. člena in pravilnik na podlagi drugega odstavka 10. a člena zakona, ki ju izda minister, pristojen za elektronske komunikacije. Predlog zakona predvideva tudi dva nova splošna akta agencije za izvrševanje določbe petega odstavka 12. člena zakona in za izvrševanje prvega odstavka 139. člena zakona.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo ter s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo RS. Predlog zakona se usklaja z Uredbo 2024/1309/EU.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA (FINANČNA SLUŽBA)

Vsebinska bo dopolnjena po koncu javne razprave in strokovnega usklajevanja.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Vsebinska bo dopolnjena po koncu javne razprave in strokovnega usklajevanja.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona se sprejema za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU. *Gradivo bo v tem delu dopolnjeno po koncu javne razprave in strokovnega usklajevanja.*

6. PRESOJA POSLEDIC NA POSAMEZNA PODROČJA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Že v skladu z dosedanjimi ureditvijo v ZEKom-2 je agencija opravljala naloge enotne informacijske točke za zagotavljanje dostopnosti vseh informacij na enem mestu ter naloge pristojnega organa za reševanje sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij. Najracionalnejša in najprimernejša rešitev je, da se tudi za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU, ki zgolj nadgrajuje rešitve, ki so bile vpeljane z Direktivo 2014/61/EU in ZEKom-2, kot pristojni organ za reševanje sporov določi agencijo. Agencija bo opravljala tudi naloge enotne nacionalne digitalne vstopne točke, kjer bodo objavljene vse informacije v zvezi z izvajanjem nalog v njeni pristojnosti, in ki bo ustrezno digitalno povezana z drugimi enotnimi informacijskimi točkami, ki bodo na podlagi tega zakona opravljale naloge iz Uredbe 2024/1309/EU (Geodetska uprava RS – ZKGJI, portal OPSI za podatke o fizični infrastrukturi organov javnega sektorja, e-uprava za vložitev vloge za pravice poti, eGraditev – PIS za oddajo elektronske vloge za izdajo gradbenega dovoljenja). Glede na zahtevo osmega odstavka 14. člena Uredbe 2024/1309/EU se bodo na enotni informacijski točki objavile informacije o nalogah različnih pristojnih organov po Uredbi 2024/1309/EU.

Predlog zakona tudi določa, da bodo organi javnega sektorja podatke o svoji fizični infrastrukturi objavljali na enem mestu, in sicer na portalu OPSI. Na portalu OPSI so namreč že sedaj zbrani določeni podatki, npr. o stavbah, ki so v lasti posameznih občin.

Predlog zakona v skladu z zahtevami Uredbe 2024/1309/EU določa mehanizem usklajevanja v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, da se olajša oziroma pohitri sprejetje odločitve o izdaji gradbenega dovoljenja. Organ, ki je pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja, mora na zahtevo operaterja ali na lastno pobudo brez nepotrebnega odlašanja investitorja, ki je vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja, povabiti na sestanek. Sestanek je treba sklicati najpozneje dva meseca po vložitvi zahteve, po sestanku pa mora pristojni organ predložiti pisno poročilo o pogovoru, vključno s stališči udeleženi strank in navedbo datuma, ko naj bi bila izdana odločitev o vlogi za izdajo dovoljenja.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne prinaša novih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona nima posledic za okolje. Je pa sama Uredba 2024/1309, katere izvajanje se ureja s predlogom zakona, trajnostno naravnana, saj bo z nadgradnjo obstoječih ukrepov, ki so usmerjeni k skupni gradnji in dostopu do obstoječe infrastrukture, s preprečevanjem nepotrebnih posegov v prostor prispevala k varstvu okolja. Namen Uredbe 2024/1309/EU je tudi zmanjšati okoljski odtis elektronskih komunikacijskih omrežij s spodbujanjem uvajanja okoljsko učinkovitejših tehnologij (optična vlakna in 5G).

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona nima posledic na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

S predlogom zakona se urejajo pravice končnih uporabnikov invalidov v okviru zagotavljanja univerzalne storitve, s čimer se ureja položaj ranljive skupine prebivalstva. Predlog prinaša dodatne oziroma izboljšane ukrepe za uporabnike invalide v primerjavi s ukrepi, določenimi v uredbi, ki se uporablja po sprejemu ZEKom-2 in tako med drugim v skladu z regulativnim okvirom EU za področje elektronskih komunikacij uporabnikom invalidom daje tudi možnost izbire izvajalcev storitev, kot je ta na voljo tudi drugim uporabnikom. S predlogom zakona se tako uporabnikom invalidom omogoča enakovreden dostop do storitev iz nabora univerzalne storitve, kot ga uživajo drugi končni uporabniki.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic na druga področja

Predlog zakona nima posledic na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo bo povezavo na sprejet zakon objavilo na svojih spletnih straneh.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljajo pristojni organi v okviru svojih nalog po Uredbi 2024/1309/EU in zakonu.

Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo mora v treh mesecih po uveljavitvi zakona sprejeti pravilnik, ki bo določil vrsto del, ki štejejo za gradbena dela, za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in pravilnik o določitvi tehničnih specifikacij za opremljenost stavb s stavbno fizično infrastrukturo in optičnim ožičenjem.

Agencija mora v treh mesecih po uveljavitvi zakona sprejeti splošni akt v zvezi z zagotavljanjem preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli in skupno gradnjo ter splošni akt glede dostopa do obstoječe fizične infrastrukture.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Vsebinska bo dopolnjena po koncu javne razprave in strokovnega usklajevanja.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe pri pripravi predloga zakona niso sodelovali.

9. NAVEDENI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA, KI BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Franci Matoz, minister za notranje zadeve in javno upravo,
- Denis Zobarič, državni sekretar, Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo Republike Slovenije,
- Mojca Štruc, generalna direktorica Direktorata za informacijsko družbo, Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo Republike Slovenije,
- Tina Bizjak Ahačič, sekretarka, vodja Sektorja za digitalne politike in regulativo, Ministrstvo za notranje zadeve in javno upravo Republike Slovenije.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH

1. člen

V Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 130/22, 18/23 – ZDU–1O in 40/25 – ZInfV-1) se v drugem odstavku 2. člena na koncu 3. točke beseda »in« nadomesti s piko, 4. točka pa se črta.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ta zakon določa pristojne organe za izvajanje in nadzor nad izvajanjem Uredbe (EU) 2024/1309 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2024 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve gigabitnih elektronskih komunikacijskih omrežij, spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 in razveljavitvi Direktive 2014/61/EU (UL L št. 2024/1309 z dne 8. 5. 2024; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2024/1309/EU) in prekrške ter sankcije za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU.«.

2. člen

V 3. členu se črtajo 10., 13. in 78. točka.

17. točka se spremeni tako, da se glasi:

»17. Infrastrukturni operater je omrežni operater iz 1. točke 2. člena Uredbe 2024/1309/EU.«.

Za 21. točko se doda nova 21.a točka, ki se glasi:

»21.a Javna mobilna komunikacijska storitev pomeni javno komunikacijsko storitev, ki je v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov prek mobilnih omrežij.«.

Za 34. točko se doda nova 34.a točka, ki se glasi:

»34.a Končni uporabnik invalid oziroma naročnik invalid pomeni:

- gluhega ali naglušnega končnega uporabnika oziroma naročnika, ki mu je bila ugotovljena najmanj 60-odstotna telesna okvara zaradi izgube sluha,
- slepega ali slabovidnega končnega uporabnika oziroma naročnika od prve do vključno pete kategorije slepote ali slabovidnosti,
- gluhoslepega končnega uporabnika oziroma naročnika z najmanj 50-odstotno izgubo sluha po Fowlerju in prvo do vključno peto kategorijo slepote in slabovidnosti,
- končnega uporabnika oziroma naročnika, ki mu je bila ugotovljena najmanj 80-odstotna telesna okvara druge vrste invalidnosti,
- končnega uporabnika oziroma naročnika z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo enako kot izrazi, opredeljeni v Uredbi 2024/1309/EU.«.

3. člen

Peti odstavek 10. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Minister, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: minister), predpiše vrsto del, ki se poleg del iz prejšnjega odstavka štejejo za gradbena dela iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2024/1309/EU, za katere v skladu z zakonom, ki ureja graditev, ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Kadar je za gradnjo komunikacijskih objektov v skladu z zakonom, ki ureja graditev, treba pridobiti gradbeno dovoljenje in odločitev o izdaji ni sprejeta v rokih iz petega odstavka 7. člena Uredbe 2024/1309/EU, organ, ki je pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja, investitorja, ki je vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja, povabi na usklajevalni sestanek. Sestanek skliče na lastno pobudo brez nepotrebnega odlašanja ali na zahtevo investitorja najkasneje dva meseca po vložitvi zahteve. Na sestanku lahko po potrebi povabi tudi predstavnike agencije oziroma ministrstva. Organ po sestanku brez nepotrebnega odlašanja predloži pisno poročilo o njegovi izvedbi, vključno s stališči udeležencev, in napove predviden datum izdaje gradbenega dovoljenja.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

Sedmi, osmi, deveti in enajsti odstavek se črtajo.

Dosedanji deseti odstavek postane osmi odstavek.

4. člen

Za 10. členom se doda nov 10.a člen, ki se glasi:

»10.a člen

(stavbna fizična infrastruktura in optično ožičenje v stavbi)

(1) Obveznosti iz prvega do tretjega odstavka 10. člena Uredbe 2024/1309 ne veljajo pri gradnji ali rekonstrukciji:

1. stavb s skupno površino do 50 m²,
2. rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe,
3. pomožni objekti, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja urejanje prostora,
4. planinske koče,
5. nestanovanjskih kmetijskih stavb,
6. obrednih stavb,
7. stavb, zaščitениh zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti in
8. stavb, ki se uporabljajo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(2) Minister na predlog agencije predpiše tehnične specifikacije iz četrtega odstavka 10. člena Uredbe 2024/1309/EU.

(3) Upoštevanje tehničnih specifikacij iz prejšnjega odstavka se preverja v postopku pridobivanja gradbenega in uporabnega dovoljenja v skladu s predpisi, ki urejajo gradnjo objektov.«.

5. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen

(preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Naloge enotne informacijske točke iz 6. člena Uredbe 2024/1309/EU opravlja agencija.

(2) Obveznosti infrastrukturnih operaterjev glede usklajevanja gradbenih del iz 5. člena Uredbe 2024/1309/EU in glede preglednosti načrtovanih gradbenih del iz 6. člena Uredbe 2024/1309/EU veljajo tudi za gradbena dela, ki se v celoti financirajo iz zasebnih sredstev.

(3) Obveznosti iz drugega odstavka 5. člena in prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU ne veljajo za gradbena dela na kritični infrastrukturi, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja kritično infrastrukturo, in za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja.«.

6. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

(skupna gradnja)

(1) V primeru realizacije skupne gradnje iz 5. člena Uredbe 2024/1309/EU mora zainteresirani soinvestitor najkasneje v 30 dneh po začetku gradnje o tem obvestiti agencijo.

(2) Obveznosti iz 5. in 6. člena Uredbe 2024/1309/EU veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona ter pri vzdrževalnih delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(3) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobijo soinvestitorja na podlagi usklajevanja gradbenih del iz Uredbe 2024/1309/EU. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo. Agencija s splošnim aktom iz petega odstavka tega člena določi, kaj se šteje za dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo za potrebe tega odstavka in četrtega odstavka 5. člena Uredbe 2024/1309/EU. Agencija lahko s splošnim aktom

določi izjeme od obveznosti položitve prazne kabelske kanalizacije za primere, ko naložitev obveznosti investitorju na podlagi tega odstavka ne bi bila sorazmerna glede na predvidene koristi od položitve prazne kabelske kanalizacije.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti, ki dodeljuje javna sredstva iz 20. člena tega zakona, v javnem razpisu določi drugačne zahteve glede položitve dovolj zmogljive proste kabelske kanalizacije.

(5) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.«.

7. člen

Prvi odstavek 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona mora sporočiti podatke iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU in podatke o premeru cevi, podatke o kablu, njemu pripadajočem številu vodov ter njihovi vrsti (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod in drugo) ter druge podatke o pripadajoči infrastrukturi komunikacijskega omrežja v neposredno organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, ki glede teh podatkov izvaja naloge enotne informacijske točke, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco.«.

8. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

»16. člen

(podatki o fizični infrastrukturi organov javnega sektorja)

(1) Organi javnega sektorja podatke iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU za fizično infrastrukturo v njihovem lastništvu oziroma upravljanju objavijo na nacionalnem portalu odprtih podatkov javnega sektorja.

(2) Minister s pravilnikom določi podrobnejši nabor podatkov iz prejšnjega odstavka.«.

9. člen

Za 16. členom se doda nov 16.a člen, ki se glasi:

»16.a člen

(kritična infrastruktura)

Obveznosti iz prvega, tretjega in petega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU ne veljajo za kritično infrastrukturo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja kritično infrastrukturo.«.

10. člen

V 76. členu se na koncu prvega odstavka pred piko doda besedilo »ali drugih posameznih odločitev organov«.

11. člen

137. člen se črta.

12. člen

139. člen se spremeni tako, da se glasi:

»139. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Agencija s splošnim aktom določi minimalen nabor sestavin, ki jih mora vsebovati prošnja za dostop do fizične infrastrukture iz prvega odstavka 3. člena Uredbe 2024/1309/EU.

(2) Določbe prvega, četrtega in petega odstavka 3. člena Uredbe 2024/1309/EU se ne uporabljajo za stavbe ali dele stavb, zaščite zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti, in stavbe ali dele stavb, ki se uporabljajo potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.«.

13. člen

V 140. členu se besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »3. člena Uredbe 2024/1309 ob smiselnem upoštevanju splošnega akta iz prejšnjega člena«.

14. člen

V 141. členu se besedilo »136. do 140. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »136., 138. in 140. člena tega zakona ter 3. in 11. člena Uredbe 2024/1309/EU«.

15. člen

V 175. členu se črta drugi odstavek.

16. člen

Za 175. členom se dodajo novi 175.a, 175.b, 175.c, 175.č, 175.d, 175.e, 175.f in 175.g člen, ki se glasijo:

»175.a člen

(priklučitev na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji za končne uporabnike invalide)

(1) Izvajalec univerzalne storitve prednostno obravnava zahtevo končnega uporabnika invalida za priklučitev na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji.

(2) Izvajalec univerzalne storitve brezplačno prednostno obravnava in odpravi okvare na dostopovnem vodu do končnega uporabnika invalida. Končni uporabnik invalid, ki ni naročnik, sporoči izvajalcu univerzalne storitve katero omrežno priključno točko uporablja, kar dokazuje s potrdilom o stalnem ali začasnem prebivališču na naslovu, na katerem je omrežna priključna točka..

175.b člen

(dostop do govornih komunikacijskih storitev in ustreznega širokopasovnega dostopa do interneta na fiksni lokaciji)

(1) Splošni pogoji izvajalca univerzalne storitve in splošni pogoji operaterja, ki ima letni prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, višji od dveh milijonov evrov, za dostop do govornih komunikacijskih storitev in ustreznega širokopasovnega dostopa do interneta na fiksni lokaciji iz drugega odstavka 166. člena zakona ter ustrezajoči cenik morajo biti dostopni v zvočnem in video zapisu oziroma v takšni elektronski obliki, ki omogoča pretvorbo v končnemu uporabniku invalidu zaznavno obliko.

(2) Izvajalec univerzalne storitve in operater iz prejšnjega odstavka, ki ponuja dostop do govornih komunikacijskih storitev in ustrezen širokopasovni dostop do interneta na fiksni lokaciji iz drugega odstavka 166. člena zakona, zagotovi končnemu uporabniku invalidu 50-odstotni popust pri priklučitvi na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji in 50-odstotni popust pri mesečni naročnini za javne govorne komunikacijske storitve in ustrezen širokopasovni dostop do interneta na fiksni lokaciji iz drugega odstavka 166. člena zakona.

(3) Izvajalec univerzalne storitve in operater iz prvega odstavka tega člena omogočita, da se slepi, slabovidni ali gluhoslepi naročnik invalid lahko seznani z višino računa z govornimi sporočili oziroma v takšni elektronski obliki, ki mu omogoča pretvorbo v njemu zaznavno obliko.

(4) Tehnično opremo za pretvorbo iz prvega in tretjega odstavka tega člena si zagotovi končni uporabnik invalid sam.

175.c člen

(dostop do univerzalnega imenika za slepe, slabovidne in gluhoslepe)

Izvajalec univerzalne storitve omogoči, da so slepemu ali slabovidnemu in gluhoslepemu končnemu uporabniku invalidu na posebni številki dostopni podatki iz univerzalnega imenika v govorni obliki in da mu je na tej številki zagotovljena tudi pomoč pri posredovanju klicev. Klici na to posebno številko so za slepe, slabovidne in gluhoslepe končne uporabnike invalide brezplačni.

175.č člen

(dostop do univerzalne imeniške službe za gluhe ali naglušne in gluhoslepe)

(1) Izvajalec univerzalne storitve omogoči, da so gluhemu ali naglušnemu in gluhoslepemu končnemu uporabniku invalidu na posebni številki dostopni podatki o naročnikih iz univerzalnega imenika s prenosom zapisanega besedila na terminal končnega uporabnika invalida. Navedena obveznost se izvaja z uporabo terminala za javno mobilno komunikacijsko storitev, če pa je tehnično mogoče, lahko tudi prek omrežne priključne točke končnega uporabnika invalida na fiksni lokaciji na terminal za javno komunikacijsko storitev na tej lokaciji.

(2) Končni uporabnik invalid iz prejšnjega odstavka mora na poslano poizvedbo v besedilni obliki dobiti odgovor tudi v tej enaki obliki v skladu s parametri kakovosti iz splošnega akta iz tretjega odstavka 199. člena zakona, kakor je določeno v prejšnjem odstavku.

175.d člen

(dostop do storitev v sili za gluhe, naglušne in gluhoslepe)

Izvajalec univerzalne storitve in operater iz prvega odstavka 175.b člena tega zakona gluhemu ali naglušnemu in gluhoslepemu končnemu uporabniku invalidu zagotovita komunikacijo v sili, ki omogoča prenos zapisanega besedila prek terminala končnega uporabnika invalida. Navedena obveznost se izvaja z uporabo terminala za javno mobilno komunikacijsko storitev, če pa je tehnično mogoče, lahko tudi prek omrežne priključne točke končnega uporabnika invalida na fiksni lokaciji z uporabo terminala za javno komunikacijsko storitev na tej lokaciji.

175.e člen

(dokazovanje upravičenosti in preverjanje istovetnosti)

(1) Končni uporabnik invalid svojo invalidnost za potrebe tega zakona dokazuje s pravnomočno odločbo ali mnenjem pristojnega izvedenskega organa.

(2) Za uporabo posebne številke iz 175.č člena tega zakona končni uporabnik invalid, ki ni naročnik, sporoči izvajalcu univerzalne storitve, katero omrežno priključno točko uporablja, kar dokazuje s potrdilom o stalnem ali začasnem prebivališču na naslovu, kjer je ta točka.

175.f člen

(končni uporabniki invalidi oziroma naročniki invalidi, upravičeni do popustov)

(1) Do popustov pri priključitvi na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji in pri mesečnih naročninah do javno dostopnih storitev na fiksni lokaciji v skladu z drugim odstavkom 175.b člena tega zakona je upravičen končni uporabnik invalid oziroma naročnik invalid brez zagotovljenih sredstev za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje.

(2) Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka se dokazuje:

- s pravnomočno odločbo organa, s katero je bila ugotovljena upravičenost do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, ali
- s pravnomočno odločbo, s katero je bila ugotovljena upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, ali z obvestilom o nakazilu, ali
- s pravnomočno odločbo, s katero je bil končnemu uporabniku priznan status invalida po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov.

(3) Če je končni uporabnik invalid mladoletna oseba, se izpolnjevanje pogoja iz prvega odstavka tega

člena dokazuje tudi s pravnomočno odločbo organa, s katero je bila za njegovega starša ali zakonitega zastopnika ugotovljena upravičenost do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka ali s pravnomočno odločbo, s katero je bila ugotovljena upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo za mladoletno osebo, ali z obvestilom o nakazilu.

175.g člen (povrnitev stroškov)

(1) Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, izvajalcu univerzalne storitve in operaterjem iz prvega odstavka 175.b člena tega zakona na podlagi predložene dokumentacije povrne stroške za izpolnitev obveznosti iz 175.a do 175.d člena tega zakona.

(2) Izvajalec univerzalne storitve in operaterji iz prvega odstavka 175.b člena tega zakona dokumentacijo za povrnitev stroškov iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnemu za socialne zadeve, predložijo enkrat letno, najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto. Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, razliko povrne v enem mesecu od prejema popolne dokumentacije.

(3) Izvajalec univerzalne storitve in operater iz prvega odstavka 175.b člena tega zakona morata z dokazili izkazati nastale stroške za izpolnitev obveznosti po tej uredbi in njihovo višino. Za odobrene popuste morata predložiti dokumentacijo, iz katere je razvidno število sklenjenih pogodb z uporabniki invalidi, upravičenimi do popustov v skladu s to uredbo.

(4) Za upravičene stroške iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi stroški, ki nastanejo pri izpolnitvi obveznosti z lastnimi sredstvi in zaposlenimi.

(5) Ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, lahko za vsebinsko pomoč pri izvajanju člena zaprosi ministrstvo.«.

17. člen

V devetem odstavku 200. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbo prvega odstavka 222. člena tega zakona operaterji za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000, kolikor je to tehnično mogoče, omogočijo enoznačno prikazovanje odhodnega klica v obliki trimestrne številke klica 112 ali 113 ali šestmestne številke klica 116 000.«.

18. člen

V 242. členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra po predhodno izvedenem posebnem javnem natečaju ob smiselni uporabi zakona, ki ureja javne uslužbenke (v nadaljnjem besedilu: javni natečaj).

(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in spletnih straneh ministrstva, lahko pa tudi v dnevnem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj, ki se začne na predlog ministra, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje minister. Za kandidate, ki so po oceni posebne natečajne komisije glede na strokovno usposobljenosti primerni za direktorja agencije, presojo vodstvenih osebnih sposobnosti in veščin opravi center za kadre v organih državne uprave. ».

19. člen

Tretji odstavek 271. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Naloge enotne nacionalne digitalne vstopne točke iz tretjega odstavka 12. člena in osmega odstavka 14. člena Uredbe 2024/1309/EU opravlja agencija.«.

20. člen

286. člen se spremeni tako, da se glasi:

»286. člen

(reševanje sporov po Uredbi 2024/1309/EU)

(1) Agencija je pristojna za reševanje sporov iz prvega odstavka 13. člena Uredbe 2024/1309/EU.

(2) Agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega, četrtega, petega, sedmega, osmega in devetega odstavka 283. člena tega zakona.

(3) Pri reševanju sporov se lahko agencija posvetuje z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev.

(4) Kadar je ena od strank investitor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja o določitvi poštenih in razumnih pogojev, vključno s ceno, od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(5) V primeru uvedbe spora glede usklajevanja gradbenih del agencija na predlog zainteresiranega soinvestitorja izda začasno odredbo, s katero se do izdaje odločbe, vendar največ za dva meseca zadrži izvajanje gradbenih del. Agencija izdajo začasne odredbe lahko veže na pogoj, da zainteresirani soinvestitor da zavarovanje za škodo, ki utegne nastati investitorju, če ne pride do skupne gradnje.

(6) Agencija v postopku reševanja spora lahko uporabi postopek iz prejšnjega člena, pri čemer mora biti odločba v vsakem primeru izdana v rokih iz drugega odstavka 13. člena Uredbe 2024/1309/EU. Roki tečejo od prejema popolne zahteve za reševanje spora.

(7) V postopku reševanja sporov morajo stranke dosledno sodelovati z agencijo in ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.«.

21. člen

V prvem odstavku 299. člena se:

- 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»v primeru gradnje, ki se v celoti izvaja z zasebnimi sredstvi, ne da na voljo v elektronski obliki in prek enotne informacijske točke informacij iz prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU ali ne zagotovi, da so pravilne in posodobljene informacije na voljo v rokih iz drugega pododstavka prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU (drugi odstavek 11. člena tega zakona),«;

- 4. točka se spremeni tako, da se glasi:

»4. v primeru gradnje, ki se v celoti izvaja z zasebnimi sredstvi zaprosenih informacij ne da na voljo pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v 10 delovnih dneh od datuma prejema prošnje za dostop do informacij oziroma v ustrezno utemeljenih primerih v podaljšanem roku petih delovnih dni (drugi odstavek 11. člena tega zakona v povezavi s tretjim pododstavkom prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU),«;

- 5. točka se spremeni tako, da se glasi;

»5. najkasneje v 30 dneh po začetku gradnje ne obvesti agencije o realizaciji skupne gradnje iz 5. člena Uredbe 2024/1309/EU (prvi odstavek 12. člena tega zakona),«;

- 6. točka se črta;

- v 7. točki se beseda »osmi« nadomesti z besedo »tretji«;

- 8., 9., 10. in 11. točka se črtajo;

- 49., 50., 51. in 52. točka se črtajo;

- v 81. točki se številka »116« nadomesti z besedilom »v obliki šestmestne številke klica 116 000«.

22. člen

V prvem odstavku 300. člena se:

- v 1. točki beseda »šestim« nadomesti z besedo »sedmim«,

- 2. točka črta,

- za 16. točko doda nova 16.a točka, ki se glasi:

»- končnemu uporabniku ali naročniku zagotovi popust iz drugega odstavka 175.b člena tega zakona brez predhodne preverbe upravičenosti (prvi odstavek 175.e člena ali 175.f člen tega zakona),«.

23. člen

Za 302. členom se doda nov 302.a člen, ki se glasi:

»302.a člen

(kršitve Uredbe 2024/1309/EU)

- (1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 50.000 do 400.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne ugoti razumni pisni prošnji operaterja omrežja za dostop do fizične infrastrukture zaradi postavitve elementov zelo visokozmogljivih omrežij ali pripadajoče zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji ali če je organ javnega sektorja in ne ugoti prošnji tudi pod nediskriminacijskimi pogoji (prvi odstavek 3. člena Uredbe 2024/1309/EU),
2. ne obvesti agencije o sklenitvi dogovora o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture, doseženega v skladu s prvim pododstavkom drugega odstavka 3. člena Uredbe 2024/1309/EU, vključno z dogovorjeno ceno (drugi pododstavek drugega odstavka 3. člena Uredbe 2024/1309/EU),
3. v primeru zavrnitve prošnje za dostop do fizične infrastrukture na podlagi petega in šestega odstavka 3. člena Uredbe 2024/1309/EU v enem mesecu od datuma prejema popolne prošnje za dostop ne sporoči pisno posebnih in podrobnih razlogov za zavrnitev prošnje (sedmi odstavek 3. člena Uredbe 2024/1309/EU),
4. organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, v elektronski obliki ne sporoči podatkov iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU in drugih podatkov iz prvega in četrtega odstavka 15. člena tega zakona ali ne sporoči nemudoma posodobljenih podatkov (tretji odstavek 4. člena Uredbe 2024/1309/EU v zvezi s 15. členom tega zakona),
5. kot organ javnega sektorja na nacionalnem portalu odprtih podatkov javnega sektorja ne objavi podatkov iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU (tretji odstavek 4. člena Uredbe 2024/1309/EU v zvezi s 16. členom tega zakona),
6. ne ugoti razumni pisni prošnji operaterja omrežja za pregled določenih elementov njegove fizične infrastrukture na kraju samem v enem mesecu od datuma prejema prošnje (peti odstavek 4. člena Uredbe 2024/1309/EU),
7. ne sprejme ustreznih ukrepov za zagotovitev spoštovanja zaupnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti ali ne ohrani zaupnosti teh informacij ali jih ne uporabi samo za namen postavitve svojih omrežij (osmi odstavek 4. člena Uredbe 2024/1309/EU),
8. ne ugoti razumni prošnji za usklajevanje gradbenih del pod preglednimi in nediskriminacijskimi pogoji (drugi odstavek 5. člena Uredbe 2024/1309/EU),
9. v primeru iz drugega pododstavka četrtega odstavka 5. člena Uredbe 2024/1309/EU ne postavi fizične infrastrukture z zadostno zmogljivostjo,
10. v elektronski obliki in prek enotne informacijske točke ne da na voljo informacij iz prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU ali ne zagotovi, da so pravilne in posodobljene informacije na voljo v rokih iz drugega pododstavka prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU,
11. zaprosenih informacij ne da na voljo pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v 10 delovnih dneh od datuma prejema prošnje za dostop oziroma v ustrezno utemeljenih primerih v podaljšanem roku (tretji pododstavek prvega odstavka 6. člena Uredbe 2024/1309/EU),
12. pri gradnji ali rekonstrukciji stavbe ne zagotovi opremljenosti s stavbno fizično infrastrukturo z možnostjo pridobitve optičnega priključka in optičnim ožičenjem v stavbi (prvi odstavek 10. člena Uredbe 2024/1309/EU),

13. pri gradnji ali rekonstrukciji večstanovanjske stavbe, ne zagotovi opremljenosti s točko dostopa (drugi odstavek 10. člena Uredbe 2024/1309/EU),

14. ne ugoti upravičeni pisni prošnji operaterja omrežja za dostop do točke dostopa in stavbne fizične infrastrukture pod poštenimi, razumnimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kadar je to ustrezno (tretji odstavek 11. člena Uredbe 2024/1309/EU).

(2) Prekrški iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se izrečejo tudi v primeru kršitve obveznosti dostopa do neuporabljenih optičnih vlaken (140. člen tega zakona).

(3) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 1., 5., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(prehodna ureditev za opremljenost stavb)

Za opremljenost stavb, za katere je bila vloga za gradbeno dovoljenje vložena pred 12. februarjem 2026, se uporabljajo določbe sedmega, osmega in devetega odstavka 10. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 130/22, 18/23 – ZDU-1O in 40/25 – ZInfV-1).

25. člen

(izdaja podzakonskih aktov in splošnih aktov)

(1) Minister izda pravilnik iz petega odstavka 10. člena in pravilnik iz drugega odstavka 10.a člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Agencija izda splošni akt iz petega odstavka 12. člena in splošni akt iz prvega odstavka 139. člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

26. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi in splošni akti:

1. Pravilnik o enostavnih komunikacijskih objektih in vzdrževanju komunikacijskih objektov (Uradni list RS, št. 121/23),
2. Splošni akt o dostopu do obstoječe fizične infrastrukture (Uradni list RS, št. 42/23),

3. Splošni akt o minimalnih zahtevah pri načrtovanju in gradnji stavbne fizične infrastrukture in pasivne komunikacijske infrastrukture ter razdelilnih točk (Uradni list RS, št. 34/23),
 4. Splošni akt o preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli in o skupni gradnji gospodarske javne infrastrukture (Uradni list RS, št. 34/23 in 41/23 – popr.).
- (2) Podzakonski akti in splošni akti iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje podzakonskih aktov in splošnih aktov iz prejšnjega člena.

27. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V drugem odstavku 2. člena zakona, ki določa namen zakona, se črta sklic na Direktivo 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU), ki je bila razveljavljena z Uredbo 2024/1309/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2024 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij, spremembi Uredbe (EU) 2015/2120 in razveljavitvi Direktive 2014/61/EU (v nadaljevanju: Uredba 2024/1309/EU). Direktiva 2014/61/EU je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z Zakonom o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 130/22, 18/23 – ZDU-1O in 40/25 – ZInfV-1; v nadaljevanju: zakon).

Ker so vsebine iz Direktive 2024/61/EU po novem urejene z Uredbo 2024/1309/EU, ki je neposredno uporabljiva, so potrebne prilagoditve zakona na način, da ne prihaja do dvojnega urejanja vsebin in se hkrati z nacionalnim predpisom določijo pristojni organi, prekrški in sankcije za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU. V novem tretjem odstavku je tako določeno, da se s tem zakonom ureja tudi izvajanje in nadzor nad izvajanjem Uredbe 2024/1309/EU ter se določajo prekrški in sankcije za izvajanje Uredbe 2024/1309/EU.

K 2. členu:

V 3. členu zakona se predlaga črtanje izrazov »fizična infrastruktura«, »gradbena dela« in »stavbna fizična infrastruktura«, saj gre za izraze, ki so opredeljeni že v Uredbi 2024/1309/EU, ki je neposredno uporabljiva.

Opredelitev infrastrukturnega operaterja je ustrezno korigirana glede na Uredbo 2024/1309/EU. Vsebinsko infrastrukturni operater še vedno pomeni tako operaterja omrežja kot tudi druge fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo fizično infrastrukturo, ki je namenjena zagotavljanju gospodarske javne infrastrukture.

69. točka (razdelilna točka) ostaja nespremenjena, opredelitev je tehnološko nevtralna in se uporablja za namene tega zakona v sklopu nacionalne ureditve oziroma prenosa Direktive 2018/1972/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018; v nadaljevanju: Direktiva 2018/1972/EU) (npr. glede ureditve v 138. členu zakona, ki v okviru skupne uporabe napeljav, kablov in pripadajočih zmogljivosti v stavbah ureja možnost naložitve dostopa prek prve razdelilne točke). Točka dostopa pa ima pomen, kot je določen v 11. točki 2. člena Uredbe 2024/1309/EU (torej je vezana na možnost pridobitve optičnega priključka) in se uporablja neposredno.

Za končne uporabnike oziroma naročnike invalide se štejejo gluhi ali naglušni končni uporabnik oziroma naročnik, ki mu je bila ugotovljena najmanj 60-odstotna telesna okvara zaradi izgube sluha, gluhoslepi končni uporabnik oziroma naročnik z najmanj 50-odstotno izgubo sluha po Fowlerju in prvo do vključno peto kategorijo slepote in slabovidnosti ter končni uporabnik oziroma naročnik, ki mu je bila ugotovljena najmanj 80-odstotna telesna okvara druge vrste. V primerjavi z uredbo je dodana samostojna skupina gluhoslepih končnih uporabnikov oziroma naročnikov invalidov. Gluhoslepota je namreč samostojna invalidnost, opredeljena tudi v Odredbi o določitvi vrst in stopenj telesnih okvar (Uradni list RS, št. 163/21), katere sestavni del je Seznam telesnih okvar, ki gluhoslepoto opredeljuje v poglavju II. Možganski živci, vid in sluh, C. Sluh in vestibularni sindromi, kot prvo do peto kategorijo slabovidnosti in obojestransko izgubo sluha 50-% in več po Fowlerju-Sabinu. Na predlog Nacionalnega sveta invalidskih organizacij Slovenije so bile med končne uporabnike oziroma naročnike invalide uvrščene tudi osebe z motnjo v duševnem razvoju.

K 3. členu:

V 10. členu zakona se predlaga črtanje vsebin (dosedanji sedmi, osmi, deveti in enajsti odstavek), ki so po novem urejene v 10. in 11. členu Uredbe 2024/1309/EU. Zakon je v petem odstavku že doslej urejal pravno podlago za sprejem pravilnika ministra, pristojnega za elektronske komunikacije, s katerim je ta

določal enostavne komunikacijske objekte, za katere gradbeno dovoljenje ni potrebno. Glede na ureditev iz 9. člena Uredbe 2024/1309/EU, ki določa, da se postopek izdaje dovoljenj ne uporablja za gradbena dela, ki vključujejo določene vrste del (popravila in vzdrževalna dela, ki imajo omejen obseg, omejene tehnične posodobitve obstoječih del ali instalacij, ki imajo omejen učinek, manjša gradbena dela, ki imajo omejen obseg in so potrebna za postavitve zelo visokozmogljivih omrežij), se besedilo petega odstavka ustrezno spreminja in dopolnjuje. Tako bo tudi vnaprej za področje elektronskih komunikacij veljala specialna ureditev določanja enostavnih objektov, kar je tudi v skladu z uredbo, ki ureja razvrščanje objektov in ki določa, da se ta ne uporablja za razvrščanje enostavnih objektov s področja elektronskih komunikacij.

Uredba 2024/1309/EU v prvem odstavku 8. člena določa, da če organ, pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja, dovoljenja ne izda v roku, se šteje, da je dovoljenje po izteku roka izdano. Države članice imajo možnost odstopa od tega pravila, če ima v skladu z nacionalnim pravom operater v primeru zamude roka pravico do odškodnine ali če operater zadevo lahko predloži sodišču ali nadzornemu organu. V obeh primerih mora država zagotoviti mehanizem za usklajevanja, in sicer da na zahtevo operaterja ali na lastno pobudo brez nepotrebne odlašanja vlagatelja povabi na sestanek, da se olajša sprejetje odločitve o vlogi za izdajo dovoljenja. Sestanek je treba sklicati najpozneje dva meseca po vložitvi zahteve, po sestanku pa mora pristojni organ predložiti pisno poročilo o pogovoru, vključno s stališči udeležениh strank in navedbo datuma, ko naj bi bila izdana odločitev o vlogi za izdajo dovoljenja. Glede na to, da v naši pravni ureditvi molk organa ne more pomeniti domneve pozitivne odločitve, temveč je podana domneva izdaje zavrnilne odločbe, se v šestem odstavku ureja sklic usklajevalnega sestanka, ki ga skliče upravna enota oziroma ministrstvo, pristojno za graditev, če je pristojno za izdajo gradbenega dovoljenja na prvi stopnji, pri čemer na sestanek lahko povabi tudi agencijo in ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije. Določba 255. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE, 3/22 – Zdeb in 85/25) sicer določa ravnanje drugostopenjskega organa v primeru pritožbe, če odločba prve stopnje ni bila izdana, vendar navedeno ne zadostuje za ustrezno implementacijo tretjega odstavka 8. člena Uredbe 2024/1309/EU. Zadevna določba uredbe tudi določa, da obveznost sklica sestanka ne posega v pravico operaterja, da uporabi pravna sredstva (torej vložijo pritožbo).

K 4. členu:

Zahteve glede projektiranja in izgradnje stavbne fizične infrastrukture in pasivne komunikacijske infrastrukture so bile doslej urejene v sedmem do devetem odstavku 10. člena zakona. Ker so zahteve glede ustrezne opremljenosti stavb po novem urejene v 10. členu Uredbe 2024/1309/EU, je potrebno relevantne določbe 10. člena ustrezno prilagoditi. V skladu s sedmim in osmim odstavkom 10. člena Uredbe 2024/1309/EU lahko države članice določijo kategorije stavb, za katere se obveznosti iz prvega do tretjega odstavka ne uporabljajo ali se uporabljajo v prilagojeni obliki. Gre za primere, ko bi bilo zagotavljanje skladnosti nesorazmerno z vidika stroškov za posamezne ali skupne lastnike na podlagi objektivnih elementov in pa za posebne kategorije stavb, kot so spomeniki, zgodovinske stavbe, vojaške stavbe in stavbe, ki se uporabljajo za namene nacionalne varnosti. Informacije o takih kategorijah stavb morajo države članice objaviti prek enotne informacijske točke. Izjeme so bile sicer določene že v osmem odstavku 10. člena zakona, vendar se s predlogom nekoliko dopolnjujejo. Zaradi nesorazmernosti z vidika stroškov so dodani rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe, pomožni objekti, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja urejanje prostora, in planinske koče. Ker postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij praviloma predstavlja poseg v kulturno dediščino, ki ne prispeva k varovanju dediščinskih vrednot, so kot izjema določene stavbe, zaščitene zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti. V 8. točki so posebej izpostavljene stavbe, ki se uporabljajo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

Uredba 2024/1309/EU v četrtem odstavku 10. člena določa, da države članice v posvetovanju z zainteresiranimi stranmi in na podlagi najboljših industrijskih praks sprejmejo ustrezne standarde ali

tehnične specifikacije v zvezi z zahtevami za stavbno fizično infrastrukturo in optičnim ožičenjem v stavbi. Ker v skladu s petim odstavkom 34. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 199/21, 105/22 – ZZNŠPP, 133/23, 85/24 – ZAID-A, 47/25 – odl. US in 75/25) druge zahteve za gradnjo objektov podrobneje predpiše minister, v čigar delovno področje vrsta objektov ali druge zahteve spadajo, se v drugem odstavku vzpostavlja pravna podlaga za sprejem pravilnika ministra. Predlog tehničnih specifikacij bo v skladu s predlogom pripravila agencija.

Uredba 2024/1309/EU v petem odstavku 10. člena določa, da bi države članice za dokazovanje skladnosti s standardi ali tehničnimi specifikacijami morale vzpostaviti postopke, ki bi lahko vključevali preglede stavb na kraju samem ali reprezentativni vzorec stavb. V uvodni izjavi 55 je zapisano, da bi v izogib povečanju upravnih bremen v zvezi s postopki, države morale upoštevati postopkovne zahteve, ki se uporabljajo za postopke na podlagi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb, in preučiti tudi možnost, da po potrebi omogočijo skupno uvedbo obeh postopkov za predložitev prošnje. V izogib povečevanju administrativnih bremen predlagamo poenostavljeno preverjanje upoštevanja tehničnih specifikacij v okviru postopkov za pridobitev gradbenega in uporabnega dovoljenja. Iskanje sinergij s postopki po Zakonu o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20) namreč ne bi prineslo želene dodane vrednosti. Ne glede na določene podobnosti gre vseeno za različne postopke, ki jih ni možno enostavno aplicirati iz enega zakona na drugega.

K 5. členu:

Spremembe 11. člena zakona so potrebne, ker je usklajevanje gradbenih del in preglednost načrtovanih gradbenih del po novem urejeno v 5. in 6. členu Uredbe 2024/1309/EU. V spremenjenem 11. členu se zgolj dodaja, da obveznosti, ki veljajo na podlagi Uredbe 2024/1309/EU za načrtovanje in izvajanje gradbenih del, ki se v celoti ali delno financirajo iz javnih sredstev, veljajo tudi v primeru, ko se gradnja v celoti financira iz zasebnih sredstev. Gre za že uveljavljeno ureditev v Sloveniji, pri čemer je treba pojasniti, da Uredba 2024/1309/EU v tretjem odstavku 1. člena izrecno določa, da uredba določa minimalne zahteve za doseganje ciljev. Države članice pa lahko ohranijo ali uvedejo ukrepe v skladu s pravom Unije, ki so strožji ali podrobnejši kot zadevne minimalne zahteve, kadar so ukrepi namenjeni spodbujanju skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture ali omogočajo učinkovitejšo postavitev nove fizične infrastrukture.

Peti odstavek 5. člena in drugi odstavek 6. člena Uredbe 2024/1309/EU omogočata, da države članice na podlagi ustrezno utemeljenih in sorazmernih razlogov opredelijo vrste gradbenih del, za katere se šteje, da imajo omejen obseg z vidika vrednosti, velikosti ali trajanja, ali ki se nanašajo na nacionalno kritično infrastrukturo ter izredne razmere ali razloge nacionalne varnosti, za katere ne veljajo zahteve glede preglednosti načrtovanih del in usklajevanja gradbenih del. Utemeljitev, merila in pogoje za uporabo izjem je treba objaviti na enotni informacijski točki. V drugem odstavku se določajo izjeme za gradbena dela na kritični infrastrukturi in za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja. Gradbena dela, za katera je določena izjema z vidika vrednosti, obsega ali trajanja, določi agencija s splošnim aktom (glej peti odstavek spremenjenega 12. člena zakona).

Naloge enotne informacijske točke iz 6. člena Uredbe opravlja agencija, ki je tudi doslej zbirala in objavljala namere glede načrtovanih gradbenih del.

K 6. členu:

Spremembe 11. in 12. člena zakona so potrebne, ker je usklajevanje gradbenih del in preglednost načrtovanih gradbenih del po novem urejena v 5. in 6. členu Uredbe 2024/1309/EU. Zaradi zagotavljanja obveščenosti agencije se ohranja določba iz veljavnega zakona, v skladu s katero mora v primeru realizacije skupne gradnje zainteresirani soinvestitor najkasneje v 30 dneh po začetku gradnje o tem obvestiti agencijo.

Uredba 2024/1309/EU v četrtem odstavku 5. člena določa, da mora operater omrežja, ki zavrne skupno gradnjo, postaviti fizično infrastrukturo z zadostno zmogljivostjo. Predlog tretjega odstavka 12. člena dodatno (enako kot doslej osmi odstavek 12. člena) določa, da je obveznost položitve dovolj zmogljive kabelske kanalizacije obveznost vseh investitorjev pri gradnji komunikacijskih omrežij ali druge gospodarske javne infrastrukture v primeru, da takšne kabelske kanalizacije še ni na voljo, hkrati pa za skupno gradnjo niso dobili soinvestitorja. V tem delu gre torej za že uveljavljeno preseganje minimalnih zahtev Uredbe 2024/1309/EU.

K 7. členu:

Predlog člena upošteva, da so podatki v zvezi s fizično infrastrukturo, ki jih je treba zagotavljati v okviru enotne informacijske točke, neposredno določeni v prvem odstavku 4. člena Uredbe 2024/1309/EU. Kot enotna informacijska točka v smislu 4. člena Uredbe 2024/1309/EU tako nastopa Geodetska uprava RS v okviru Zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture. Glede na to, da je popis infrastrukture v Sloveniji že zgledno urejen in so informacije javno dostopne v vsakem trenutku, ni smiselno vzpostavljati vzporednih mehanizmov/dodatnih pristojnih organov.

K 8. členu:

Ker morajo v skladu s 4. členom Uredbe 2024/1309/EU informacije o svoji fizični infrastrukturi po novem zagotavljati tudi organi javnega sektorja, se v predlogu spremenjenega 16. člena (ki je prej urejal vsebino, ki je bila presežena z Uredbo 2024/1309/EU), določa obveznost, da organi javnega sektorja informacije objavijo na portalu OPSI. Na portalu OPSI so namreč že sedaj zbrani določeni podatki, npr. o stavbah, ki so v lasti posameznih občin. Dodana je pravna podlaga za sprejem pravilnika, s katerim se bo zaradi enotne uporabe določil podrobnejši nabor podatkov.

K 9. členu:

Šesti odstavek 4. člena Uredbe 2024/1309/EU omogoča državam članicam, da na podlagi ustrezno utemeljenih in sorazmernih razlogov opredelijo nacionalno kritično infrastrukturo, kakor je opredeljena v nacionalnem pravu, ali njene dele, za katero ne veljajo obveznosti iz prvega, tretjega in petega odstavka 4. člena Uredbe 2024/1309/EU. Kritična infrastruktura predstavlja ključno komponento za varnost, stabilnost in delovanje celotne države. Prevelika preglednost v zvezi s fizično infrastrukturo, ki je določena kot kritična, bi lahko omogočila zlonamernim akterjem vpogled v njeno razporeditev, tehnološke značilnosti in morebitne ranljivosti. Glede na navedeno je utemeljeno, da se kritična infrastruktura uvrsti med izjeme, za katero ne veljajo obveznosti iz 4. člena Uredbe 2024/1309/EU glede zagotavljanja preglednosti v zvezi s fizično infrastrukturo.

K 10. členu:

Za opredelitev izrazov se v skladu s predlogom spremenjenega 3. člena zakona uporablja Uredba 2024/1309/EU, kjer je »dovoljenje« v 10. točki 2. člena opredeljeno kot eksplicitna ali implicitna odločitev ali niz odločitev, ki jih hkrati ali zaporedoma sprejme en ali več pristojnih organov ter jih na podlagi nacionalnega prava podjetje potrebuje za izvajanje visokih ali nizkih gradbenih del, potrebnih za postavitve elementov zelo visokozmogljivih omrežij. Gre torej zlasti za izdajo gradbenih dovoljenj. Določba 76. člena zakona v skladu s 57. členom Direktive 2018/1972/EU na drugi strani določa, da za postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ni treba pridobiti nobenega predhodnega dovoljenja, pri čemer je koncept razumevanja »dovoljenja« v tem primeru širši. Z vidika jasnosti ureditve se tako v prvem odstavku 76. člena predlaga dopolnitev na način, da za postavitve maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ni treba pridobiti predhodnega dovoljenja niti druge odločitve organov (torej poleg gradbenega dovoljenja niti npr. drugih odločitev, soglasij ali mnenj).

K 11. členu:

137. člen zakona ureja skupno uporabo oziroma dostop do stavbne fizične infrastrukture. Glede na to, da so po novem te vsebine urejene v 11. členu Uredbe 2024/1309/EU, se predlaga črtanje člena.

K 12. členu:

139. člen zakona ureja dostop do obstoječe fizične infrastrukture. Glede na to, da gre za vsebine, ki so po novem urejene v 3. členu Uredbe 2024/1309/EU, teh vsebin na nacionalni ravni ni primerno niti potrebno dodatno urejati z zakonom. Prvi odstavek 3. člena Uredbe 2024/1309/EU določa, da države članice lahko določijo podrobne zahteve v zvezi z administrativnimi vidiki prošenj. Glede na navedeno se v spremenjenem 139. členu ohranja pravna podlaga za sprejem splošnega akta, s katerim agencija določi minimalen nabor sestavin, ki jih mora vsebovati prošnja za dostop do fizične infrastrukture.

Deseti odstavek 3. člena Uredbe 2024/1309/EU omogoča, da države članice določijo fizično infrastrukturo v lasti ali pod nadzorom organov javnega sektorja, za katero se ne uporabljajo za določbe prvega, četrtega in petega odstavka. Gre za razloge arhitekturne, zgodovinske ali okoljske vrednosti ali zaradi javne varnosti, obrambe, zaščite ali zdravja. Glede na navedeno se v drugem odstavku spremenjenega 139. člena določajo izjeme.

K 13. členu:

140. člen zakona kot nacionalna določba ureja dostop do neuporabljenih optičnih vlaken, ki ne sodijo v opredelitev fizične infrastrukture. Za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken so se uporabljale določbe 139. člena zakona. Glede na to, da so vsebine po novem v pretežni meri urejene v 3. členu Uredbe 2024/1309/EU, je treba določbo 140. člena zakona ustrezno dopolniti.

K 14. členu:

Sprememba 141. člena zakona, ki ureja izvajanje skupne uporabe v odnosu do izvrševanja lastninske pravice, je potrebna, ker so vsebine 137. in 139. člena zakona po novem urejene v 3. in 11. členu Uredbe 2024/1309/EU.

K 15. členu:

Zakon v drugem odstavku 175. člena vzpostavlja pravno podlago za sprejem uredbe, s katero naj bi vlada določila ukrepe za končne uporabnike invalide pri zagotavljanju storitev iz nabora univerzalne storitve. Sredstva za financiranje ukrepov se zagotovijo iz državnega proračuna. Ministrstvo za digitalno preobrazbo je pripravilo predlog uredbe in ga tudi predložilo v javno obravnavo in medresorsko usklajevanje. Zaradi izraženih stališč v okviru medresorskega usklajevanja, da se ukrepov za končne uporabnike invalide, zlasti finančnih ugodnosti, ne sme določati s podzakonskim aktom in da bi bila primernejša sprememba zakona, uredba ni bila sprejeta. Glede na navedeno se s predlogom člena črta pravna podlaga za sprejem uredbe, vsebine pa se ureja z novimi 175.a do 175.g členom.

K 16. členu:

S predlaganim členom se vsebina zakona dopolnjuje z določitvijo ukrepov za končne uporabnike invalide v okviru univerzalne storitve. Predlagane rešitve slonijo na vsebinskih rešitvah prejšnje Uredbe o ukrepih za končne uporabnike invalide (Uradni list RS, št. 38/14 in 130/22 – ZEKom-2), z ustreznimi prilagoditvami glede na z zakonom leta 2022 spremenjen nabor univerzalne storitve (na primer v ta nabor ne spadajo več javne telefonske govornice) in uvedene so nekatere druge prilagoditve, ki pripomorejo k povečanju možnosti izbire za končne uporabnike invalide z namenom, da ima torej tudi ta skupina prebivalstva možnost izbire med različnimi izvajalci storitev. Navedeno je tudi skladno s cilji, za katere si na področju zagotavljanja univerzalne storitve prizadeva Direktiva 2018/1972/EU. Predlog zakona upošteva spremenjeni okvirni načrt financiranja ukrepov za končne uporabnike invalide, to je financiranje iz državnega proračuna.

Predlog 175.a člena ohranja vsebino 3. člena prejšnje uredbe, ki se nanaša na priključitev na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji. Izvajalec univerzalne storitve mora prednostno obravnavati zahteve končnih uporabnikov invalidov za priključitev na to omrežje. Prednostno in brezplačno je treba

odpravljati napake na dostopovnih vodih do omrežnih priključnih točk končnih uporabnikov invalidov. To možnost lahko izkoristijo vsi končni uporabniki invalidi in ne samo naročniki, saj se na ta način zagotovi večja dostopnost tudi invalidom, ki bivajo na primer v najetem stanovanju.

Slepim in slabovidnim končnim uporabnikom invalidom morajo biti dostopni splošni pogoji in ustrezajoči cenik v zvočnem zapisu oziroma v takšni elektronski obliki, ki omogoča pretvorbo v njim zaznavno obliko, na primer v zvočni zapis, zapis v brajevi pisavi, povečan prikaz in tisk. Elektronska oblika (na primer na spletni strani) mora biti v takšnem elektronskem formatu, ki omogoča pretvorbo (v čisti tekstovni obliki – ASCII – ameriški standardni nabor za izmenjavo informacij in podobno). S tem se slepi in slabovidnim končnim uporabnikom invalidom omogoči izbira načina, po katerem se želijo seznaniti s splošnimi pogoji in cenikom. V skladu s predlogom 175.b člena obveznost, da se zagotovi dostopnost, ne velja le za imenovanega izvajalca univerzalne storitve, kot je bilo določeno v uredbi, temveč za vse operaterje, ki imajo letni dohodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, višji od dveh milijonov evrov (meja je določena na isti višini kot pri obveznosti vplačila v kompenzacijski sklad v skladu s 172. členom zakona). Navedena rešitev si prizadeva za cilje Direktive 2018/1972/EU in omogoča, da imajo tudi končni uporabniki invalidi dejansko možnost izbire med različnimi izvajalci storitev. Enako mora izvajalec univerzalne storitve omogočiti, da se slepi in slabovidni naročniki invalidi lahko seznani z višino računa. Navedeno poveča gotovost pri uporabi javnih komunikacijskih storitev. Tehnično opremo za pretvorbo iz elektronske oblike v njim zaznavno obliko si zagotovijo končni uporabniki invalidi sami. Posamezni naročniki invalidi, ki nimajo zagotovljenih zadostnih sredstev za preživljanje, so upravičeni tudi do 50-odstotnega popusta pri priključitvi na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji ter 50-odstotni popust pri mesečni naročnini za javne govorne komunikacijske storitve in ustrezen širokopasovni dostop interneta na fiksni lokaciji. Popust pri mesečni naročnini velja za osnovne storitve iz nabora univerzalne storitve, ne pa za druge paketne storitve (na primer popust na paket trojček, kjer je tudi televizija). Obveznost, da zagotovijo popust, velja tako za izvajalca univerzalne storitve kot tudi za druge operaterje, ki imajo letni prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, višji od dveh milijonov evrov. Za slednje obveznost velja le v primeru, da v okviru svoje ponudbe že nudijo samostojne pakete, sestavljene iz govornih komunikacijskih storitev in ustreznega širokopasovnega dostopa do interneta (to je zdaj 10/1 Mb/s).

Predlog 175.c člena ohranja vsebino 6. člena uredbe, ki ureja dostop do univerzalnega imenika za slepe in slabovidne. V skladu z obrazložitvijo k 2. členu predloga zakona so med upravičence dodani tudi gluhoslepi končni uporabniki invalidi. Slepim, slabovidnim in gluhoslepim končnim uporabnikom invalidom ne morejo uporabljati klasičnih imenikov, zato so upravičeni, da podatke iz univerzalnega imenika dobijo brezplačno na posebni številki. Na njej lahko tudi vzpostavijo zvezo z želeno številko.

Predlog 175.d člena ohranja ureditev iz 7. člena uredbe. V skladu z obrazložitvijo k 2. členu so med upravičence dodani tudi gluhoslepi končni uporabniki invalidi. Gluhim ali naglušnim in gluhoslepim končnim uporabnikom invalidom je zaradi njihove telesne oviranosti otežen dostop do podatkov o naročnikih iz univerzalnega imenika po imeniški službi. Z uporabo govornih komunikacijskih storitev namreč ne morejo dostopati do podatkov kakor slišči uporabniki. Zato je naložena obveznost izvajalcu univerzalne storitve imeniške službe, da tem končnim uporabnikom invalidom na posebni številki zagotovi dostop do podatkov o naročnikih iz univerzalnega imenika s prenosom zapisanega besedila (na primer SMS) na terminal končnega uporabnika invalida. Gluhi ali naglušni in gluhoslepi končni uporabniki invalidi morajo na posebno številko imeniške službe poslati poizvedbo v besedilni obliki dobiti odgovor v isti obliki. Tako se jim zagotovi enakovredna storitev, kakršno uživajo drugi končni uporabniki. Iz tehničnih razlogov se bo navedena obveznost zagotavljala z uporabo terminala za javno mobilno komunikacijsko storitev (torej po mobilnem telefonu). V primerih, ko je to tehnično mogoče, pa se bo lahko ta obveznost zagotavljala tudi prek omrežne priključne točke končnega uporabnika invalida na fiksni lokaciji na terminal za javno komunikacijsko storitev na tej lokaciji (uporaba fiksne telefonije, če omrežje takšno storitev podpira). Izvajalec univerzalne storitve bo moral storitev izvajati v skladu s parametri kakovosti, določenimi v splošnem aktu iz tretjega odstavka 199. člena zakona.

Določba tretjega odstavka 200. člena zakona nalaga izvajalcem medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, da morajo uporabnikom invalidom omogočiti komunikacijo v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Izvajalec zagotavlja takšno komunikacijo v sili na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče; če zatrjuje, da navedene obveznosti iz tehničnih razlogov ni mogoče izpolniti, nosi breme dokazovanja te nezmožnosti. Skladno s predlogom 175.d člena so izvajalec univerzalne storitve in operaterji s prihodki iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev, višjimi od dveh milijonov evrov, zavezani, da v vsakem primeru (brez sklicevanja na tehnično nezmožnost, ki je tu ne more biti glede na znano stanje tehnike) gluhemu ali naglušnemu in gluhoslepemu končnemu uporabniku invalidu zagotovijo komunikacijo v sili, ki omogoča prenos zapisanega besedila (na primer SMS) prek terminala končnega uporabnika invalida. Iz tehničnih razlogov pa se ta obveznost zagotavlja z uporabo terminala za javno mobilno komunikacijsko storitev (torej po mobilnem telefonu). V primerih, ko je to tehnično mogoče, pa se lahko ta obveznost zagotavlja tudi prek omrežne priključne točke končnega uporabnika invalida na fiksni lokaciji na terminal za javno komunikacijsko storitev na tej lokaciji (uporaba fiksne telefonije, če omrežje takšno storitev podpira).

V predlogu 175.e člena je opredeljen način dokazovanja upravičenosti, in sicer končni uporabnik oziroma naročnik dokazuje, da se šteje za končnega uporabnika invalida oziroma naročnika invalida s pravnomočno odločbo ali mnenjem pristojnega izvedenskega organa. Gre za enak način dokazovanja upravičenosti, kot je v četrtem odstavku 174. člena zakona določen za uporabnike invalide z najmanj 60-odstotno telesno okvaro zaradi izgube sluha ali najmanj 80-odstotno telesno okvaro druge vrste, ki uveljavljajo pravico do posebnih cenovnih opcij oziroma paketov v okviru zagotavljanja cenovne dostopnosti univerzalne storitve. Hkrati se v tem členu določa način preverjanja upravičenja do uporabe številke iz 175.č člena zakona (brezplačni klic na posebno številko za dostop do univerzalnega imenika za slepe, slabovidne in gluhoslepe končne uporabnike invalide).

V predlogu 175.f člena so enako kakor v uredbi določeni upravičenci do prejemanja popustov, to so končni uporabniki invalidi oziroma naročniki invalidi brez zagotovljenih sredstev za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb v višini, ki omogoča preživetje. Kot upravičenci so določeni tudi invalidi s statusom invalida po Zakonu o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list RS, št. 30/18, 196/21-ZDok, 206/21-ZDUPŠOP, 84/23 – ZDOsk-1 in 60/24 – odl. UD), ki ne morejo samostojno opravljati večine ali vseh življenjskih potreb ter si zagotavljati sredstev za preživljanje. Iz tega naslova prejema nadomestilo za invalidnost za pokrivanje osnovnih življenjskih stroškov, ki jim omogoča enakovredno življenje in prebivanje v skupnosti. Določene so tudi listine, s katerimi se dokazuje upravičenost do prejemanja popustov, pri čemer se sledi ureditvi, kot je določena v 174. členu zakona za dokazovanje upravičenosti do posebnih cenovnih opcij oziroma paketov. Kot dokazilo po tretjem odstavku (ko je končni uporabnik invalid mladoletna oseba) se šteje tudi pravnomočna odločba, s katero je bila ugotovljena upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo za mladoletno osebo, ali obvestilo o nakazilu.

Zakon predvideva spremenjen koncept financiranja ukrepov za končne uporabnike invalide, in sicer je namesto povračila morebitnih neto stroškov izvajanja univerzalne storitve iz kompenzacijskega sklada, v katerega prispevajo operaterji, predvideno financiranje iz državnega proračuna. Predlog 175.g člena predvideva, da sredstva v višini razlike med komercialno ceno priključitve in naročnine ter ceno z upoštevanim popustom zagotovi ministrstvo, pristojno za socialne zadeve, na podlagi predložene dokumentacije.

K 17. členu:

Deveti odstavek 200. člena nalaga operaterjem, da enoznačno prikazujejo odhodni klic v obliki trimesne številke 112, 113 in 116 000. V primeru številke 116 000, kjer evidentno ne gre za trimesno številko, operaterji trenutno prikazujejo le 116. V kolikor se uporabniku prikaže zgolj številka 116, pa ni možna vzpostavitev povratnega klica na številko 116 000. Glede na navedeno se predlaga sprememba devetega odstavka na način, da bo nedvoumno določeno, da morajo operaterji za odhodne klice prikazovati celotno številko 116 000, ki je namenjena za prijavo pogrešanih otrok.

K 18. členu:

Na podlagi 242. člena zakona direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra po predhodno izvedenem javnem natečaju. V skladu s tretjim odstavkom 242. člena zakona javni natečaj, ki se začne na predlog ministra, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet. Ker je v zakonodajni postopek vložen predlog novele zakona, ki ureja javne uslužbenke, s katero se Uradniški svet ukinja, se s predlogom člena pristojnost za imenovanje posebne natečajne komisije za izvedbo javnega natečaja za direktorja agencije prenese na ministra, pristojnega za elektronske komunikacije. Posebna natečajna komisija bo imenovana in bo postopek izvedla v skladu z zakonom, ki ureja javne uslužbenke. Predlagana rešitev sledi predlagani novi ureditvi posebnih javnih natečajev za najvišje uradniške položaje v državni upravi, kakor jo predvideva predlog novele zakona, ki ureja javne uslužbenke. Posebna natečajna komisija bo pred začetkom izbirnega postopka določila merila za izbiro in metode preverjanja strokovne usposobljenosti kandidatov. V izbirnem postopku bo ugotovila, kateri kandidati so glede na svojo strokovno usposobljenost primerni za položaj direktorja agencije. Za kandidate, ki bodo ocenjeni kot strokovno primerni, bo opravljena tudi presoja njihovih vodstvenih kompetenc.

Predsednik posebne natečajne komisije bo seznam primernih kandidatov predložil ministru, pristojnemu za elektronske komunikacije. Minister bo med njimi izbral kandidata, ki bo po njegovi presoji najprimernejši, in ga v skladu s prvim odstavkom 242. člena zakona predlagal vladi v imenovanje. Odločitve o izbiri ministru ne bo treba posebej obrazložiti. S predlagano spremembo se ne posega v pristojnost vlade, da na predlog ministra imenuje direktorja agencije.

K 19. členu:

Tretji odstavek 271. člena zakona je zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti za deležnike določil obveznost agencije, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij na portalu SPOT, povezavo do zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture pri Geodetski upravi RS, kjer se vodijo podatki o obstoječi fizični infrastrukturi. Uredba 2024/1309/EU v tretjem odstavku 12. člena določa obveznost držav članic, da določijo enotno nacionalno digitalno vstopno točko, sestavljeno iz skupnega uporabniškega vmesnika za zagotavljanje nemotenega dostopa do digitaliziranih enotnih informacijskih točk. Glede na navedeno se s predlogom člena določa, da bo agencija opravljala naloge enotne nacionalne digitalne vstopne točke. Agencija bo tako morala svojo vstopno točko, kjer bodo objavljene vse informacije v zvezi z izvajanjem nalog v njeni pristojnosti ustrezno digitalno povezati z drugimi enotnimi informacijskimi točkami, ki bodo na podlagi tega zakona opravljale naloge iz Uredbe 2024/1309/EU (Geodetska uprava RS – ZKGJI, e-uprava za vložitev vloge za pravice poti, eGraditev – PIS za oddajo elektronske vloge za izdajo gradbenega dovoljenja). Glede na zahtevo osmega odstavka 14. člena Uredbe 2024/1309/EU se bodo na enotni informacijski točki objavile informacije o nalogah različnih pristojnih organov po Uredbi 2024/1309/EU.

K 20. členu:

Glede na to, da so vsebine glede reševanja sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij po novem urejene z uredbo, ki je neposredno uporabljiva, so potrebne ustrezne prilagoditve 286. člena zakona.

K 21. členu:

Predlog člena spreminja posamezne kazenske določbe kot posledica spremembe ureditve z Uredbo 2024/1309/EU.

K 22. členu:

Predlog člena spreminja posamezne kazenske določbe zlasti kot posledica spremembe ureditve z Uredbo 2024/1309/EU. Glede na to, da bodo ukrepi za končne uporabnike invalide določeni z zakonom, se dodaja tudi pripadajoča kazenska določba.

K 23. členu:

Predlog člena določa sankcije za kršitev posameznih določb Uredbe 2024/1309/EU.

K 24. členu:

Določbe 10. člena Uredbe 2024/1309/EU glede stavbne fizične infrastrukture in optičnega ožičenja v stavbi se uporabljajo za stavbe, za katere bo vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po 12. februarju 2026. Glede na navedeno je treba predvideti prehodno določbo za opremljenost stavb, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred 12. februarjem 2026, se pa gradijo po uveljavitvi tega predloga zakona. Za te stavbe se bodo uporabljale določbe sedmega do devetega odstavka 10. člena trenutno veljavnega zakona.

K 25. členu:

Predlog člena določa rok za izdajo podzakonskih aktov in splošnih aktov.

K 26. členu:

Predlog člena ureja prenehanje veljavnosti posameznih podzakonskih predpisov in splošnih aktov, ki se uporabljajo do izdaje novih aktov na podlagi tega zakona.

K 27. členu:

Predlog člena določa *vacatio legis*. Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

S predlogom zakona se spreminjajo in dopolnjujejo naslednji členi ZEKom-2:

2. člen

(namen zakona)

(1) Namen tega zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno s spodbujanjem investicij z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, dostop do zelo visokozmogljivih omrežij in njihova uporaba za vse državljane in podjetja v Evropski uniji, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov. Namen tega zakona je tudi zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalne storitve in varstva pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, ter pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, kot tudi okrepljenih pravil glede zagotavljanja varnosti omrežij in storitev, vključno v luči obvladovanja tveganj, ki jih prinašajo nove tehnologije.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

1. Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018, str. 36) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/1972/EU),

2. Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11),

3. Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in

4. Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L št. 155 z dne 23. 5. 2014, str. 1).

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Antenski sistem je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki je namenjen oddajanju ali sprejemanju radijskih valov in je sestavljen iz antene, kablov in priključenih naprav, ki so lahko posamezni deli ali integrirani v celoto.

2. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.
3. Center za sprejem komunikacije v sili pomeni center za obveščanje ali operativno-komunikacijski center policije, ki sprejema komunikacije v sili.
4. Digitalna radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, namenjena za prizemno digitalno oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru.
5. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki povezuje omrežno priključno točko z njej najbližjo aktivno opremo, s katero si omrežna priključna točka neposredno izmenjuje signale.
6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo prek elektronskih komunikacijskih omrežij in vključuje storitev dostopa do interneta iz 2. točke drugega odstavka 2. člena Uredbe (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2120/EU), medosebno komunikacijsko storitev in storitve, ki obsegajo v celoti ali pretežno prenos signalov, kot so storitve prenosa, ki se uporabljajo za opravljanje storitev stroj-stroj in za radiodifuzijo. Ne vključuje pa storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami.
7. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano po javnem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v omrežju ali prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.
8. Elektronsko komunikacijsko omrežje so sistemi prenosa, ne glede na to, ali temeljijo na stalni infrastrukturi ali zmogljivosti s centralnim upravljanjem, in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjevalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, z omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo, ter z omrežji kabelske televizije ne glede na vrsto prenesenih informacij.
9. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi. Med elemente oštevilčenja ne spadajo internetni naslovi (številčni naslovi po internetnem protokolu), ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.
10. Fizična infrastruktura pomeni kateri koli element omrežja, namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogovi, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali dostopi v stavbe, antenski nosilci in stolpi. Kabli, vključno z optičnimi vlakni, in vodovodna omrežja, ki se uporabljajo za prehranske potrebe ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.
11. Geografska številka pomeni številko iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene številčne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.
12. Govorna komunikacijska storitev pomeni javno komunikacijsko storitev za neposredno ali posredno opravljanje in sprejemanje nacionalnih ali nacionalnih in mednarodnih klicev z uporabo številke ali številke iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali mednarodnega načrta oštevilčenja.
13. Gradbena dela pomenijo vsako dejavnost, s katero se gradi nov objekt, rekonstruira ali odstranjuje eden ali več objektov, ki predstavljajo elemente fizične infrastrukture.

14. Harmonizirani radiofrekvenčni spekter je radiofrekvenčni spekter, za katerega so bili s tehničnimi izvedbenimi ukrepi v skladu s 4. členom Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta 676/2002/ES z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Odločba 676/2002/ES) določeni harmonizirani pogoji v zvezi z njegovo razpoložljivostjo in učinkovito uporabo.
15. ID celice je identiteta celice, iz katere izvira ali se zaključuje klic iz mobilnega omrežja.
16. Informacija o lokaciji ključnega pomeni v javnem mobilnem omrežju obdelane podatke, pridobljene iz omrežja ali mobilnih naprav, ki razkrivajo geografsko lokacijo mobilne terminalne opreme končnega uporabnika, v javnem fiksnem omrežju pa podatke o fizičnem naslovu omrežne priključne točke.
17. Infrastrukturni operater je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju gospodarske javne infrastrukture, vključno z operaterjem omrežja.
18. Interventna storitev je storitev, ki jo nudijo službe za zaščito, reševanje in pomoč, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi ali drugimi nesrečami, policija v skladu s predpisi, ki urejajo delovanje policije, ter služba nujne medicinske pomoči v skladu s predpisi s področja zdravstvene dejavnosti.
19. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javne komunikacijske storitve.
20. Izvajalec univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
21. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
22. Javni sektor ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja javne uslužbenke, vključuje pa tudi javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost.
23. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.
24. Kabelska kanalizacija je gradbenoinženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitve in vzdrževanje komunikacijskih vodov.
25. Katastrofalni izpad omrežja so okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu in ki večjemu številu uporabnikov onemogočijo ali bistveno okrnijo dostop do komunikacijskih storitev.
26. Kibernetska varnost ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja informacijsko varnost.
27. Kibernetski napad ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja informacijsko varnost.
28. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne medosebne komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.
29. Ključni deli sistema varnosti države so omrežja in informacijski sistemi, namenjeni področju obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, policije, obveščevalno-varnostne dejavnosti ter zunanjih zadev.
30. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo javne komunikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se informacija lahko poveže s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.
31. Komunikacija v sili pomeni komunikacijo z uporabo medosebnih komunikacijskih storitev med končnim uporabnikom in centrom za sprejem komunikacije v sili za namen zagotavljanja interventnih storitev. Komunikacija v sili se lahko sproži tudi prek klica v sili iz vozil (eKlic), kot je opredeljen v Uredbi (EU) 2015/758 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o zahtevah za homologacijo za uvedbo sistema e-call, vgrajenega v vozilo, kot storitev številke 112 in spremembi Direktive 2007/46/ES (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 77).

32. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbenoinženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami, lahko pa tudi naprava, oprema in infrastruktura, ki ni objekt po predpisih o graditvi objektov.
33. Komunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna fizična povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.
34. Končni uporabnik ali končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javnih komunikacijskih storitev.
35. Krajevna zanka je fizična pot elektronskih komunikacijskih signalov, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem komunikacijskem omrežju.
36. Kršitev varnosti osebnih podatkov pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščen razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).
37. Maloobmočna brezžična dostopovna točka pomeni brezžično omrežno dostopovno opremo majhne moči in velikosti, ki deluje v majhnem dosegu in ki uporablja radiofrekvenčni spekter na podlagi odločbe o dodelitvi radiofrekvenčnih pasov ali radiofrekvenčni spekter, za katerega ni treba pridobiti odločbe, ali kombinacijo obeh, ki se lahko uporablja kot del javnega elektronskega komunikacijskega omrežja, ki je lahko opremljena z eno ali več antenami z majhnim vizualnim učinkom in ki uporabnikom omogoča brezžični dostop do elektronskih komunikacijskih omrežij ne glede na osnovno omrežno topologijo, ki je lahko bodisi mobilna bodisi fiksna (npr. bazne postaje nizkih moči, kot so femtocelice, pikocelice, metrocelice ali mikrocelice).
38. Meddržavni trgi so trgi, določeni v skladu s 163. členom tega zakona, ki pokrivajo EU ali njen znatni del v več kot eni državi članici.
39. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drugi operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drugi operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operatorskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.
40. Medosebna komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in omogoča neposredno medosebno in interaktivno izmenjavo informacij prek elektronskih komunikacijskih omrežij med omejenim številom oseb, pri čemer osebe, ki začnejo komunikacijo ali sodelujejo v njej, določajo prejemnike. Ne vključuje pa storitev, pri katerih je medosebna in interaktivna komunikacija zgolj manjši pomožni del storitve, ki je dejansko povezan z drugo storitvijo.
41. Medosebna komunikacijska storitev na podlagi številke je medosebna komunikacijska storitev, ki se povezuje ali omogoča komunikacijo z elementi oštevilčenja, dodeljenimi na podlagi VII. poglavja tega zakona, in sicer s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja.
42. Medosebna komunikacijska storitev, neodvisna od številke, je medosebna komunikacijska storitev, ki za vzpostavitev zveze ne potrebuje elementov oštevilčenja, dodeljenih na podlagi VII. poglavja tega zakona, in sicer številke ali številke iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja, ali ki ne omogoča komunikacije s številko ali številkami iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona ali iz mednarodnega načrta oštevilčenja.
43. Najprimernejši center za sprejem komunikacije v sili je pristojni operativno-komunikacijski center policije ali regijski center za obveščanje, ki pokriva območje, iz katerega izvira komunikacija v sili.
44. Naročnik ali naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.
45. Negeografska številka je številka iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 98. člena tega zakona, ki ni geografska številka, kot so fiksne številke, ki niso vezane na fizično lokacijo omrežne priključne točke, mobilne številke ter številke brezplačnih in premijskih storitev.

46. Neprekinjeno poslovanje so aktivnosti, ki so potrebne za ohranjanje poslovanja organizacije v času motenj ali prekinitev normalnega delovanja.
47. Nevtralnost interneta je načelo, po katerem se ves internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.
48. Odprto elektronsko komunikacijsko omrežje je javno komunikacijsko omrežje, do katerega pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.
49. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima končni uporabnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja in ki se, če omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, določi s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime končnega uporabnika.
50. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki omogoča brezplačen dostop do interneta in pri tem nima pridobitnega namena ter zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.
51. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.
52. Operatorski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti infrastrukture in omrežij z vsemi pripadajočimi elementi ali storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo, dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, dostop do pretvorbe števil ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanja, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.
53. Pasivna komunikacijska infrastruktura pomeni komunikacijske vode v stavbi, ki omogočajo visoke hitrosti, in razdelilno točko povezujejo z omrežnimi priključnimi točkami.
54. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javne komunikacijske storitve.
55. Podatki o prometu so kateri koli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.
56. Ponudniki storitev podpore tretje ravni so ponudniki upravljanjih storitev in dobavitelji opreme.
57. Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno komunikacijsko storitev za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.
58. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
59. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
60. Pripadajoča storitev je storitev, povezana z elektronskim komunikacijskim omrežjem ali elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča ali podpira zagotavljanje, zagotavljanje z lastnimi zmogljivostmi ali avtomatizirano zagotavljanje storitev prek tega omrežja ali s to storitvijo ali pa ima možnost za to in vključuje prevedbo števil ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim

dostopom in elektronske programske vodnike ter druge storitve, kot so storitve za ugotavljanje identitete, lokacije in navzočnosti.

61. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge zmogljivosti oziroma elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem ali elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo ali podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju ali s to storitvijo ali pa imajo možnost za to in vključujejo stavbe ali vhode v stavbe, napeljavo v stavbah, antenske nosilce, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, drogeve, cevi, jaške in omarice.

62. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco ter širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.

63. Radijsko lokalno omrežje (v nadaljnjem besedilu: RLAN) je brezžični dostopovni sistem majhne moči, ki deluje v majhnem dosegu, z majhnim tveganjem motenja za druge take sisteme, ki jih v neposredni bližini uporabljajo drugi uporabniki, in ki uporablja harmonizirani radiofrekvenčni spekter na neizključni podlagi.

64. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.

65. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljane medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to so pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmočnih koristi.

66. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev oddajanja in razširjanja radijskih ali televizijskih programov, ki omogoča neposredni javni sprejem v odprtem prostoru. Program ima pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.

67. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja želenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema želenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.

68. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.

69. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je fizična točka v stavbi ali zunaj nje, ki je dostopna operaterjem omrežja in na kateri se je mogoče povezati s stavbno fizično infrastrukturo ali pasivno komunikacijsko infrastrukturo. Če agencija na podlagi drugega odstavka 138. člena tega zakona dostop razširi prek prve razdelilne točke, lahko ta točka vsebuje tudi aktivni ali virtualni dostop.

70. Razporeditev spektra pomeni določitev danega pasu radiofrekvenčnega spektra eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.

71. Sistem s pogojnim dostopom je sistem, ki uporablja tehnični ukrep, oziroma vsaka ureditev, pri kateri je dostop do zaščitene radiodifuzne storitve v nekodirani obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.

72. Sistem upravljanja neprekinjenega poslovanja je strateški in taktični načrt upravljanja poslovanja, ki ga vzpostavi in izvaja operater, da se hitro in učinkovito odzove na motnje, izpade in varnostne incidente z namenom, da zagotovi neprekinjeno izvajanje javnih komunikacijskih storitev prek svojega javnega komunikacijskega omrežja na sprejemljivi vnaprej določeni ravni (v nadaljnjem besedilu: SUNP).

73. Sistem upravljanja varovanja informacij je sistem upravljanja, ki omogoča celovit in koordiniran pogled na informacijska varnostna tveganja organizacije ter zagotavlja vzpostavitev, vpeljavo, delovanje, spremljanje, pregledovanje, vzdrževanje in izboljševanje varnosti omrežij in informacijskih sistemov (v nadaljnjem besedilu: SUVI).

74. Sistem upravljanja varnosti je sistem, ki vključuje SUVI in SUNP.

75. Soglasje je osebna privolitev uporabnika ali naročnika v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

76. Souporaba radiofrekvenčnega spektra pomeni dostop dveh ali več uporabnikov do uporabe istih radiofrekvenčnih pasov v določeni ureditvi souporabe spektra, ki se dovoli v skladu s splošnim aktom iz 35. člena tega zakona z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali brez nje ali kombinacije obojega, vključno z regulativnimi pristopi, kot je sodostop na podlagi dovoljenja zaradi lažje souporabe pasu radiofrekvenčnega spektra, po zavezujočem dogovoru vseh udeleženih strank v skladu s pravili souporabe, vključenimi v njihove pravice uporabe radiofrekvenčnega spektra, da se vsem uporabnikom zagotovi predvidljiva in zanesljiva ureditev souporabe brez poseganje v predpise, ki urejajo varstvo konkurence.

77. Stanja ogroženosti javnih komunikacijskih omrežij (v nadaljnjem besedilu: stanja ogroženosti) so vojno ali izredno stanje in stanje, nastalo zaradi naravnih ali drugih nesreč v skladu z zakonom, ki ureja naravne ali druge nesreče, ter katastrofalni izpad omrežja.

78. Stavbna fizična infrastruktura pomeni fizično infrastrukturo ali inštalacije na lokaciji končnega uporabnika, vključno s tistimi v solastnini (skupne inštalacije), namenjene namestitvi žičnih oziroma brezžičnih dostopovnih omrežij, kadar so ta dostopovna omrežja primerna za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev in povezujejo razdelilno točko z omrežno priključno točko.

79. Storitve celotnega pogovora je multimedijška storitev pogovora v realnem času, ki zagotavlja dvosmerni simetrični prenos videa, besedila in glasu v realnem času med uporabniki na dveh ali več lokacijah.

80. Storitve informacijske družbe je storitev, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

81. Storitve podpore tretje ravni pomeni eno ali več storitev, ki so vezane na delovanje, vzdrževanje, nadgrajevanje, konfiguriranje in upravljanje virtualiziranega ali fizičnega omrežja in storitev.

82. Storitve z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.

83. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop.

84. Širokopasovno omrežje visokih hitrosti je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s.

85. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi EU.

86. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (v nadaljnjem besedilu: ITU).

87. Številke za komunikacijo v sili so enotna evropska številka za klice v sili 112, številka policije 113, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.

88. Terminalska oprema je vsa oprema, ki je posredno ali neposredno priključena na omrežni vmesnik javnega komunikacijskega omrežja za pošiljanje, obdelovanje ali sprejemanje informacij. Šteje se, da je priključitev posredna, če je oprema nameščena med terminalom in javnim omrežnim vmesnikom. Terminalska oprema je tudi oprema satelitskih zemeljskih postaj.

89. Uporabnik ali uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javne komunikacijske storitve.

90. Upravljalci kritične infrastrukture imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja kritično infrastrukturo.

91. Varnost omrežij in storitev je zmožnost elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, da na določeni ravni zaupanja preprečijo vse dogodke, ki ogrožajo razpoložljivost, avtentičnost, celovitost ali

zaupnost teh omrežij in storitev shranjenih, prenesenih ali obdelanih podatkov ali povezanih storitev, ki jih navedena elektronska komunikacijska omrežja in storitve zagotavljajo ali so prek njih dostopni.

92. Varnostni incident je dogodek, ki ima dejanski negativni vpliv na varnost elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev.

93. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih ravneh maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.

94. Vod je del komunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk in po katerem je mogoča enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija (npr. bakrena parica, optično vlakno, koaksialni kabel, vse vrste nadzemnih povezav).

95. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.

96. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, in pri katerem se zbirajo vsebina, okoliščine in dejstva, povezani s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.

97. Zelo visokozmogljivo omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki je v celoti sestavljeno iz elementov iz optičnih vlaken vsaj do razdelilne točke na končni lokaciji, ali elektronsko komunikacijsko omrežje, ki v običajnih razmerah največje obremenjenosti omogoča podobno zmogljivost omrežja glede razpoložljive navzdolnje in navzgorne pasovne širine, odpornosti, z napakami povezanih parametrov ter zakasnitev in njenih variacij. Zmogljivost omrežja se lahko šteje za podobno ne glede na to, ali se izkušnja končnega uporabnika razlikuje zaradi različnih lastnosti medija, prek katerega je omrežje na koncu povezano z omrežno priključno točko.

98. Zemeljska postaja je oprema, ki se uporablja izključno za komunikacijo s sateliti ali drugimi sistemi v vesolju.

99. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

100. Zmogljivost omrežne priključne točke je najvišja hitrost prenosa podatkov, ki jo lahko zagotovi operater.

10. člen

(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura se štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo. Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), je državni nosilec urejanja prostora za področje načrtovanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture.

(2) Šteje se, da je v javno korist gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, gradnja elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter gradnja drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in, kjer je to primerno, sodelujejo z agencijo in ministrstvom. Pri tem zlasti določijo pogoje za gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v svojih prostorskih aktih, sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi,

obveščajo operaterje in agencijo o nameravanih prihodnjih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

(4) Vzdrževanje komunikacijskih objektov, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o gradnji objektov, ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe. Za vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih se štejejo:

1. dograditev in nadgraditev obstoječih komunikacijskih objektov oziroma naprav elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. nameščanje ali zamenjava naprav, vključno z zamenjavo oporišč nadzemnih linij, povečanje zmogljivosti, uvlečenje komunikacijskih kablov v obstoječe cevi, rekonstrukcija, prestavitev naprav in inštalacij, zaščita in popravila),
2. statična ojačitev in nadomestitev obstoječih nosilcev antenskih sistemov in njihovo zvišanje ali znižanje,
3. zamenjava obstoječih zabojujnikov,
4. izvedba zahtevanih ozemljitev ali razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojujnika/stolpa, izvedba strel vodne zaščite, strojnih inštalacij, električne inštalacije in zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči.

(5) Minister, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: minister), glede na stopnjo zahtevnosti gradnje določi enostavne komunikacijske objekte, za katere v skladu s predpisi o gradnji objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in predpiše, kaj se poleg del iz prejšnjega odstavka šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(6) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, razen tam, kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni trajnostno vzdržno in tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo.

(7) Pri gradnji novih večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb mora biti projektirana in zgrajena stavbna fizična infrastruktura do omrežnih priključnih točk in v njej pasivna komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe, ki je primerna za doseganje visokih hitrosti. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji stavbne fizične oziroma pasivne komunikacijske infrastrukture. Projektiranje in izgradnja stavbne fizične ter pasivne komunikacijske infrastrukture iz tega odstavka je strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali nestanovanjske stavbe.

(8) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja pri gradnji ali rekonstrukciji:

1. stavb s skupno površino do 50 m²,
2. nestanovanjskih kmetijskih stavb,
3. obrednih stavb,
4. stavb, zaščitene zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti, in
5. drugih stavb, kjer bi izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka pomenila nesorazmerne stroške v primerjavi s stroški projekta.

(9) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi tehnična in druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju sedmega in osmega odstavka tega člena.

(10) Agencija s splošnim aktom opredeli lokacije omrežnih priključnih točk. Pri tem v največji možni meri upošteva smernice BEREK.

(11) Operater omrežja lahko ob upoštevanju 136. do 138. člena tega zakona na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke.

11. člen

(preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Infrastrukturni operater mora pri gradbenih delih na fizični infrastrukturi vsaj 60 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, če gradbeno dovoljenje ni potrebno, pa vsaj 90 dni pred predvidenim začetkom izvajanja gradbenih del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija najpozneje v treh dneh po prejemu poziva na svojih spletnih straneh javno objavi sporočilo investitorja o začetku projektiranja ali izvajanja del z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 10 delovnih dni od objave.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, ki niso hkrati infrastrukturni operaterji.

(3) Obveznost iz prejšnjih odstavkov ne velja za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja.

(4) Sporočilo o načrtovanih gradbenih delih iz prvega odstavka tega člena vsebuje informacije o:

1. lokaciji in vrsti del,
2. vključenih elementih omrežja,
3. predvidenem datumu začetka del in njihovem trajanju in
4. kontaktni točki.

(5) Operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za informacije iz prejšnjega odstavka za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja že teče ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih. V prošnji mora opredeliti območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Infrastrukturni operater mora informacije predložiti pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v dveh tednih od prejema pisne prošnje, razen če je infrastrukturni operater te informacije že javno objavil v elektronski obliki oziroma so informacije dostopne na spletnih straneh agencije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(6) Ob sporu v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega člena odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

12. člen

(skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije. Če se

investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Kadar je ena od strank investor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja na podlagi prejšnjega odstavka od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(4) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz drugega odstavka tega člena mora investor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura.

(5) V primeru realizacije skupne gradnje mora zainteresirani soinvestitor o tem najkasneje v 30 dneh po začetku gradnje obvestiti agencijo.

(6) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, vključno s stroški, nastalimi zaradi dodatnih zamud zaradi usklajevanja gradbenih del,
2. bi to oviralo njegov nadzor nad usklajevanimi deli,
3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja ali manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(7) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz četrtega odstavka 10. člena tega zakona ter pri vzdrževalnih delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(8) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka prejšnjega člena. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo. Agencija s splošnim aktom iz desetega odstavka tega člena določi, kaj šteje za dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo. Agencija lahko s splošnim aktom določi izjeme od obveznosti položitve prazne kabelske kanalizacije za primere, ko naložitev obveznosti investitorju ne bi bila sorazmerna glede na predvidene koristi od položitve prazne kabelske kanalizacije.

(9) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti, ki dodeljuje javna sredstva iz 20. člena tega zakona, v javnem razpisu določi drugačne zahteve glede položitve dovolj zmogljive proste kabelske kanalizacije.

(10) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.

15. člen

(vpis v evidenco)

(1) Investor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 10. člena tega zakona mora sporočiti podatke o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi

komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture, vključno s številom posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod in drugo) neposredno organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, ki glede teh podatkov izvaja naloge enotne informacijske točke, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka obveznost sporočanja podatkov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(3) Agencija zaradi zagotavljanja preglednosti in skupne uporabe fizične infrastrukture od investitorjev ali upravljavcev komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki so v skladu s prvim odstavkom tega člena sporočili podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, pridobi podatke o njihovih kontaktnih točkah in jih objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke na fiksni lokaciji v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena. Vsaka sprememba teh podatkov se v treh mesecih po njenem nastanku sporoči pristojnemu organu. Podatki iz evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke so javni.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, za izvajanje določbe prvega, četrtega in sedmega odstavka tega člena izda pravilnik.

(6) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona ob smiselni uporabi 265. in 266. člena tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka tega člena in o tem vodi svojo evidenco in zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke. Pri tem agencija ne sme zahtevati podatkov, ki so jih zavezanci že poslali organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Infrastrukturni operater mora podatke iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso zajeta v drugem odstavku 10. člena tega zakona. Podatke mora sporočiti neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

16. člen

(dostop operaterja omrežja do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi)

(1) Če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Infrastrukturni operater mora dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka. Podatke mora zagotoviti v obliki, kot je zahtevana za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do podatkov, če je to potrebno zaradi varnosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti.

(4) Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru

pooblašćene osebe infrastrukturnega operaterja. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov v prejšnjem odstavku.

(5) Operater omrežja mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega člena, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti.

(6) Če se infrastrukturni operaterji sami ne dogovorijo o dostopu do podatkov na podlagi tega člena, o zadevi na zahtevo ene od strank odloča agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podatke o neuporabljenih optičnih vlaknih iz 140. člena tega zakona.

(8) Pristojni organ javnega sektorja, ki pri svojem delu razpolaga s podatki iz prvega odstavka tega člena, te podatke na njegovo zahtevo posreduje operaterju omrežja.

76. člen

(maloobmoćne brezžićne dostopovne toćke)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov za postavitve maloobmoćnih brezžićnih dostopovnih toćk iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/1070 z dne 20. julija 2020 o doloćitvi znaćilnosti maloobmoćnih brezžićnih dostopovnih toćk v skladu z drugim odstavkom 57. člena Direktive 2018/1972/EU ni treba pridobiti predhodnega dovoljenja.

(2) Operaterji imajo pod preglednimi, poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji pravico dostopa do fizićne infrastrukture, ki je v lasti ali upravljanju oseb javnega sektorja, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja javne uslućbence, in je tehnićno primerna za namestitve maloobmoćnih brezžićnih dostopovnih toćk ali je potrebna za povezovanje takih dostopovnih toćk s hrbtenićnim omrežjem, vključno s prometno opremo, kot so ulićne svetilke, prometna signalizacija in avtobusna postajališća. Pogoji za dostop se objavijo na spletnih straneh informacijskega sistema za podporo poslovnim subjektom. Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop ali če lastnik oziroma upravljavalec fizićne infrastrukture zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloći agencija po postopku iz 286. člena tega zakona.

(3) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja v primeru fizićne infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zašćite, reševanja in pomoći.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v predpise, ki doloćajo pogoje za postavitve opreme oziroma naprav na stavbah ali v krajih z arhitekturno, zgodovinsko ali naravno vrednostjo.

137. člen

(skupna uporaba stavbne fizićne infrastrukture)

(1) Operater omrežja ima pravico dostopa do stavbne fizićne infrastrukture zaradi postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neućinkovito ali fizićno neizvedljivo.

(2) Imetniki pravice do uporabe razdelilne toćke in stavbne fizićne infrastrukture na upravićeno prošnjo operaterja omrežja ponudijo sklenitev ustreznega dogovora v zvezi z dostopom do razdelilne toćke in stavbne fizićne infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko zavezanec iz prejšnjega odstavka dostop zavrne, če je pasivna komunikacijska infrastruktura na voljo pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec iz drugega odstavka tega člena dostop zavrne, če je z odločbo iz prvega odstavka 138. člena tega zakona že naložena obveznost skupne uporabe.

(5) Če dogovor o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ni bil dosežen v dveh mesecih od prejema pisne prošnje za dostop, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva zahteve iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Kadar stavbna fizična infrastruktura ni na voljo, lahko operater omrežja ob upoštevanju petega odstavka prejšnjega člena svoje omrežje v dogovoru z naročnikom zaključi v njegovih prostorih, pri čemer mora čim bolj zmanjšati vpliv na zasebno lastnino tretjih oseb.

139. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Infrastrukturni operater lahko zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture.

(2) Operater omrežja lahko svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju zaradi postavitve omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja.

(3) Kadar operater omrežja zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do njegove fizične infrastrukture, mora v svoji prošnji opredeliti elemente fizične infrastrukture, do katerih zaproša dostop, vključno s točno določenim časovnim okvirom. Agencija s splošnim aktom iz osmega odstavka tega člena določi minimalen nabor sestavin, ki jih mora vsebovati prošnja.

(4) Infrastrukturni operater v primeru prošnje operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop,
2. pomanjkanja ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba utemeljiti (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja),
3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja,
4. ogrožanja varnosti omrežij, zlasti kritične infrastrukture,
5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture,
6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(6) Infrastrukturni operater mora razloge za zavrnitev dostopa iz prejšnjega odstavka sporočiti v dveh mesecih od prejema prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 286. člena tega zakona. Agencija določi tako

ceno dostopa, da ima ponudnik dostopa razumne možnosti za pokritje svojih stroškov, pri čemer mora biti upoštevan tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt ponudnika dostopa, vključno z investicijami infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprosen, da omogoči dostop, zlasti investicijami v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev.

(8) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt.

140. člen

(dostop do neuporabljenih optičnih vlaken)

Operater omrežja lahko na način in po postopku iz prejšnjega člena investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken.

141. člen

(izvajanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvajati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine iz 136. do 140. člena tega zakona tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine, ter le v najnujnejšem obsegu moti lastnika infrastrukture, na kateri je dodeljena pravica skupne uporabe, ali osebo, ki to infrastrukturo upravlja.

175. člen

(ukrepi za uporabnike invalide)

(1) Končni uporabniki invalidi so upravičeni do prilagojene terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom dejansko omogoča enakovredno uporabo in dostop do storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona, kakor ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili, v skladu s predpisom, ki ureja tehnične pripomočke za uporabnike invalide.

(2) Vlada z uredbo določi druge ukrepe, s katerimi se končnim uporabnikom invalidom zagotavljata enakovredna uporaba in dostop do storitev iz drugega odstavka 166. člena tega zakona, kot ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili. Sredstva za financiranje ukrepov se zagotovijo iz državnega proračuna.

200. člen

(komunikacije v sili)

(1) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke, ki omogoča opravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 98. člena tega zakona ali mednarodnega načrta oštevilčenja, mora zagotoviti, da imajo končni uporabniki teh storitev vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev možnost dostopa do interventnih storitev na številkah za komunikacije v sili prek komunikacije v sili na najprimernejši center za sprejem komunikacije v sili.

(2) Ministrstvo lahko s svojimi ukrepi spodbuja dostop do interventnih storitev tudi iz elektronskih komunikacijskih omrežij, ki niso javna komunikacijska omrežja, vendar omogočajo klice v javna komunikacijska omrežja. Ukrepi veljajo zlasti za primere, ko fizične ali pravne osebe, ki nadzirajo oziroma upravljajo to omrežje, ne zagotavljajo alternativnega in enostavnega dostopa do interventnih storitev.

(3) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora uporabnikom invalidom omogočiti komunikacijo v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Izvajalec zagotavlja tovrstno komunikacijo v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstne komunikacije v sili.

(4) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora brezplačno zagotoviti prenos komunikacije v sili centru za sprejem komunikacije v sili vključno z vso potrebno komunikacijsko opremo do omrežne priključne točke centra. Zaradi zagotavljanja neprekinjenega delovanja prenosa komunikacije v sili izvajalec do centrov zagotovi tudi brezplačne nadomestne poti, vključno z opremo oziroma na način, da organu ni treba izvesti programske ali strojne nadgradnje. Nadomestne poti morajo omogočati vsaj enake kapacitete (število istočasnih zvez), enako raven varnosti in kakovost klica ter primerljivo zanesljivost in razpoložljivost, kot jo zagotavlja primarna komunikacijska povezava. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti. Za prenos in zaključevanje komunikacije v sili operaterji lahko dogovorijo skupne prenosne poti, vključno z nadomestnimi potmi.

(5) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora ob vsaki komunikaciji na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, številko policije 113 in enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000 najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Informacije vključujejo informacije iz omrežja iz podatkovnih zbirk ter, če so na voljo, informacije o lokaciji kličočega, pridobljene z mobilnih naprav. Izvajalec posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Izvajalec nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(6) Zaradi zagotavljanja čim bolj natančne lokacije kličočega, še zlasti za kličoče iz večstanovanjskih stavb, se šteje kot informacija o lokaciji kličočega iz prejšnjega odstavka, če izvajalec razpolaga s temi informacijami, tudi:

1. za fizične osebe: osebno ime in naslov naročnika fiksnega priključka oziroma naročnika mobilne storitve, vključno s številko dela stavbe,
2. za pravne osebe: firma in naslov naročnika fiksnega priključka, vključno s številko dela stavbe.

(7) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora v mobilnih prizemnih omrežjih brezplačno zagotoviti prenos govornega klica in standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (eKlic) najprimernejšemu centru za centru za obveščanje, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svoje omrežje, da prepozna klic v sili iz vozil (eKlic) in ga posreduje centru za obveščanje, ki ga obravnava.

(8) Izvajalec javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev na podlagi številke mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in uporabi številke za komunikacijo v sili ter tudi o načinih zagotavljanja dostopnosti, in sicer z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Obvestilo mora vsebovati opozorilo, da se klici na številke za komunikacijo v sili snemajo, in informacijo o naboru podatkov, do katerih so organi, ki obravnavajo komunikacije v sili, upravičeni v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in uporabi enotne evropske številke za klic v sili 112 ter o elementih dostopnosti s SMS-sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika gostujočega uporabnika ob vstopu v svoje omrežje obvesti o obstoju in uporabi številke za klic v sili 112 s SMS-sporočilom, če je to tehnično mogoče. Vsebinsko obvestila določi organ, pristojen za obravnavo komunikacije v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112. Obvestila se morajo zagotoviti v obliki, ki je dostopna končnim uporabnikom invalidom z različnimi oblikami oviranosti.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka 222. člena tega zakona operaterji za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske

številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000, kolikor je to tehnično mogoče, omogočijo enoznačno prikazovanje odhodnega klica v obliki trimestne številke klica 112, 113 ali 116 000. Operaterji nosijo breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(10) Ne glede na določbo desetega odstavka 214. člena tega zakona pri klicu na številko za komunikacijo v sili kličočega o snemanju pogovora ob samem klicu ni treba obvestiti.

(11) Agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, s splošnim aktom predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, številko policije 113 in enotno evropsko telefonsko številko za prijavo pogrešanih otrok 116 000, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(12) Zloraba komunikacije v sili je prepovedana. Komunikacijo v sili zlorabi, kdor kljub opozorilu centra za sprejem komunikacije v sili, da zlorablja komunikacijo v sili, najmanj trikrat v enem dnevu kliče številko za komunikacijo v sili.

242. člen

(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in spletnih straneh ministrstva, pristojnega za upravo, lahko pa tudi v dnevnem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj, ki se začne na predlog ministra, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, vlada brez javnega natečaja imenuje vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje in razlogov za predčasno razrešitev se za vršilca dolžnosti direktorja uporabljajo določbe 243. in 248. člena tega zakona.

(6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 249. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

271. člen

(objava podatkov in informacij)

(1) Agencija mora na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije najmanj o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo,
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki jih morajo oblikovati in objaviti,
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve,
4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih,
6. nameravanem in izvedenem prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,

7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona,
8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve,
10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in končnimi uporabniki,
11. končanih postopkih nadzora,
12. strategijah, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh spodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številke za komunikacijo v sili in drugih telefonskih številke z dodano družbeno vrednostjo, ki se začnejo s 116.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, objavljenih v informacijskem sistemu za podporo poslovnim subjektom, ki ga upravlja ministrstvo, pristojno za zagotavljanje elektronskih storitev javne uprave, ter do evidence iz prvega odstavka 15. člena tega zakona.

(4) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena mora agencija zagotoviti objavo tudi kako drugače, če tako določa drugi zakon.

(5) Agencija mora pri objavi podatkov in informacij primerno upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

286. člen

(reševanje sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Agencija z namenom spodbujanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture v primerih, določenih v šestem odstavku 11. člena, drugem odstavku 12. člena, šestem odstavku 16. člena, petem odstavku 137. člena in sedmem odstavku 139. člena tega zakona (spori zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij) po določbah tega člena rešuje:

1. spore med operaterji omrežij,
2. spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji,
3. spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture,
4. spore med operaterji omrežja in imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture ter
5. spore med operaterji omrežja in lastniki oziroma upravljavci fizične infrastrukture iz drugega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega, četrtega, petega, sedmega, osmega in devetega odstavka 283. člena tega zakona.

(4) Pri reševanju sporov iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se lahko agencija posvetuje z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev.

(5) V primeru uvedbe spora iz drugega odstavka 12. člena tega zakona agencija na predlog zainteresiranega soinvestitorja izda začasno odredbo, s katero se do izdaje odločbe, vendar največ za dva meseca zadrži izvajanje gradbenih del. Agencija izdajo začasne odredbe lahko veže na pogoj, da zainteresirani soinvestitor da zavarovanje za škodo, ki utegne nastati investitorju, če ne pride do skupne gradnje.

(6) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primeru spora na podlagi drugega odstavka 76. člena tega zakona in spora na podlagi sedmega odstavka 139. člena tega zakona glede dostopa do obstoječe fizične infrastrukture ter v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primerih, kot so določeni v šestem odstavku 11. člena, drugem odstavku 12. člena, šestem odstavku 16. člena in petem odstavku 137. člena tega zakona.

(7) Agencija v postopku reševanja spora lahko uporabi postopek iz prejšnjega člena, pri čemer mora biti odločba v vsakem primeru izdana v rokih iz prejšnjega odstavka.

(8) V postopku reševanja sporov morajo stranke dosledno sodelovati z agencijo in ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.

299. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 50.000 do 400.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in deveti odstavek 5. člena tega zakona),

2. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za dejavnosti, povezane z izvajanjem in zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (prvi odstavek 8. člena tega zakona),

3. ne sporoči agenciji namere o načrtovani gradnji in poziva zainteresiranim soinvestitorjem v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega zakona,

4. ne predloži informacij pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v roku in pod pogoji iz petega odstavka 11. člena tega zakona,

5. zainteresiranim soinvestitorjem ne ponudi sklenitve ustrezne pogodbe v skladu z drugim odstavkom 12. člena tega zakona,

6. ne načrtuje svojega omrežja v skladu s četrtem odstavkom 12. člena tega zakona,

7. pri gradnji gospodarske javne infrastrukture ne položi dovolj zmogljive proste kabelske kanalizacije oziroma je pod enakimi pogoji ne da na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo (osmi odstavek 12. člena tega zakona),

8. ne pošlje podatkov ali pošlje napačne podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim, četrtem in sedmim odstavkom 15. člena tega zakona,

9. ne odobri dostopa v roku in pod pogoji iz drugega odstavka 16. člena tega zakona,

10. ne odobri prošnje za pregled v roku in pod pogoji iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona,

11. s podatki, ki jih pridobi na podlagi 16. člena tega zakona ne ravna v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, oziroma ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti (peti odstavek 16. člena tega zakona),

12. naklepno ali iz zavestne malomarnosti posreduje zavajajoče, napačne ali nepopolne informacije v okviru poizvedovanja po tržnem interesu za gradnjo visokozmogljivih omrežij iz drugega, tretjega, šestega in sedmega odstavka 19. člena tega zakona,
13. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu z določili splošnega akta iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona,
14. uporablja radijske frekvence v nasprotju z določili splošnega akta, ki ga izda agencija na podlagi prvega do četrtega odstavka 39. člena tega zakona,
15. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc iz prvega odstavka 64. člena tega zakona,
16. pravna oseba ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije EU na podlagi predpisa EU (tretji odstavek 64. člena in 11. točka prvega odstavka 65. člena tega zakona),
17. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc ali odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (prvi odstavek 69. člen tega zakona),
18. kopiči radijske frekvence z namenom omejevanja konkurence na trgu (74. člen tega zakona),
19. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (99. člen tega zakona),
20. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kot le dejanske stroške oziroma dela razlike med izvajalci storitev glede blokov števil, ki se uporabljajo za dostop do njihovih storitev (sedmi odstavek 101. člena tega zakona),
21. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 106. člena tega zakona),
22. ne določi SUVI ali SUNP kot poslovno skrivnost v skladu z drugim odstavkom 115. člena tega zakona,
23. ne sprejme, pregleduje ali posodobi SUNP v delu, ki se nanaša na komunikacije v sili, s predhodno odobritvijo pristojnih organov, ki so odgovorni za delovanje centrov za sprejem komunikacije v sili, v skladu s tretjim odstavkom 115. člena tega zakona,
24. ne upošteva splošnega akta agencije iz četrtega odstavka 115. člena tega zakona,
25. ne upošteva dodatnih varnostnih zahtev in omejitev iz 116. člena tega zakona,
26. ne omogoči izvedbe revizije varnosti v skladu z zahtevo agencije in predpisanim postopkom za revizijo varnosti iz prvega odstavka 123. člena tega zakona,
27. za primere stanj ogroženosti ne vzpostavi, dokumentira, izvaja ali vzdržuje procesov, postopkov in kontrole za zagotavljanje SUNP, vključno z zagotavljanjem nadomestnih poti v skladu s prvim odstavkom 124. člena tega zakona,
28. ne vzpostavi in vzdržuje ustrezne zmogljivosti, ukrepov in dogovorov z drugimi operaterji v skladu z drugim odstavkom 124. člena tega zakona,
29. ne izvaja, spremlja ali redno ne izboljšuje ukrepov, načrtov in zmogljivosti v skladu s tretjim odstavkom 124. člena tega zakona,
30. v delu, ko se SUNP za primer stanj ogroženosti nanaša na komunikacije v sili, ga ne sprejme, ne pregleda ali po potrebi ne posodobi s predhodno odobritvijo določenih organov v skladu s četrnim odstavkom 124. člena tega zakona,
31. v primeru stanj ogroženosti ne zagotavlja prednostnega delovanja delov omrežja, storitev in povezav v skladu s prvim odstavkom 125. člena tega zakona,

32. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti v skladu z drugim odstavkom 125. člena ali ne zagotavlja prednosti uporabnikom, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu z uredbo iz tretjega odstavka 125. člena tega zakona,
33. ob naravnih in drugih nesrečah, razglašeni epidemiji ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja v skladu s sprejetimi ukrepi vlade (četrti odstavek 125. člena tega zakona),
34. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov, ki omogočajo, da so njihove dejavnosti v primeru stanj ogroženosti čim manj motene, ter jih ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti (prvi odstavek 126. člena tega zakona),
35. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številke za komunikacijo v sili in uporabe teh številke (drugi odstavek 126. člena tega zakona),
36. ne sprejme notranjega akta v skladu s prvim odstavkom 127. člena tega zakona,
37. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 130. člena tega zakona),
38. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu (tretji odstavek 130. člena tega zakona),
39. ne izvrši odločbe agencije iz četrtega odstavka 130. člena tega zakona,
40. ne izpolni obveznosti iz odločbe iz prvega odstavka 131. člena tega zakona,
41. ne izpolni obveznosti iz odločbe iz 132. člena tega zakona v zvezi z zagotovitvijo dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji,
42. ne izpolni obveznosti, povezanih s souporabo pasivne infrastrukture oziroma sklenitvijo lokalno omejenih sporazumov o nacionalnem gostovanju (prvi odstavek 133. člena tega zakona),
43. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (prvi odstavek 134. člena tega zakona),
44. pri zagotavljanju pogojno dostopnih storitev teh računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (drugi odstavek 134. člena tega zakona),
45. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (tretji odstavek 134. člena tega zakona),
46. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (tretji odstavek 134. člena tega zakona),
47. ne razvršča programov v skladu s 135. členom tega zakona,
48. ne izvrši odločbe agencije o odreditvi skupne uporabe iz prvega odstavka 136. člena ali odločbe o naložitvi obveznosti skupne uporabe iz prvega in drugega odstavka 138. člena tega zakona,
49. ne ponudi sklenitve ustreznega dogovora v zvezi z dostopom do razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno (drugi odstavek 137. člena tega zakona),
50. uporablja fizično infrastrukturo drugega infrastrukturnega operaterja za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij brez sklenitve dogovora o pogojih dostopa ali odločbe agencije iz 139. člena tega zakona;
51. na prošnjo operaterja omrežja ne pripravi ponudbe za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji (četrti odstavek 139. člena tega zakona in 140. člen tega zakona),
52. ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 141. členom tega zakona,

- 53. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 159. člena tega zakona,
- 54. ne izpolni zaveze, ki so v odločbi iz petega odstavka 160. člena tega zakona določene kot zavezujoče,
- 55. ne obvesti agencije o spremembi okoliščin v skladu s četrnim odstavkom 161. člena tega zakona,
- 56. pisno ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 162. člena tega zakona,
- 57. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (četrti odstavek 166. člena tega zakona),
- 58. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in četrti odstavek 169. člena tega zakona),
- 59. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 170. člena tega zakona),
- 60. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 172. člena tega zakona),
- 61. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 172. člena tega zakona),
- 62. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 172. člena tega zakona),
- 63. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski (drugi odstavek 173. člena tega zakona),
- 64. ne spoštuje odločbe agencije iz tretjega odstavka 173. člena tega zakona o zagotavljanju posebnih cenovnih opcij ali paketov za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami,
- 65. cen in splošnih pogojev ni določila tako, da naročnikom neke storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, ni treba plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane (prvi odstavek 176. člena tega zakona),
- 66. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številke (prvi odstavek 195. člena tega zakona),
- 67. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v roku, določenem v tretjem odstavku 195. člena tega zakona,
- 68. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s šestim odstavkom 195. člena tega zakona,
- 69. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 195. člena tega zakona),
- 70. povzroči zamude v postopku zamenjave izvajalca dostopa do interneta ali prenosa številke, zlorabi postopek ali prenese številko ali zamenja končne uporabnike brez njihovega izrecnega soglasja (prvi odstavek 196. člena tega zakona),
- 71. naročniku, ki je potrošnik, ne povrne preostalega dobroimetja v skladu s petim odstavkom 196. člena tega zakona,
- 72. ne zagotavlja informacij glede storitev dostopa do interneta ali javno dostopnih medosebnih komunikacijskih storitev v skladu s splošnim aktom iz tretjega odstavka 197. člena tega zakona,
- 73. informacij ne zagotovi na način in v obliki, ki končnemu uporabniku invalidu omogoča dostop do teh informacij (četrti odstavek 197. člena tega zakona),
- 74. ne spoštuje določb splošnega akta iz prvega odstavka 199. člena tega zakona,

75. uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do interventnih storitev na številkah za komunikacije v sili prek komunikacije v sili (prvi odstavek 200. člena tega zakona),
76. ne omogoči uporabnikom invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče (tretji odstavek 200. člena tega zakona),
77. brezplačno ne zagotovi prenosa komunikacije v sili in nadomestnih poti v skladu s četrtem odstavkom 200. člena tega zakona,
78. v skladu s tehničnimi zmožnostmi najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (peti odstavek 200. člena tega zakona),
79. ne zagotovi prenosa govornega klica ter standardiziranega minimalnega sklopa podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) najprimernejšemu centru za sprejem komunikacije v sili (sedmi odstavek 200. člena tega zakona),
80. ne obvešča uporabnikov v skladu z osmim odstavkom 200. člena tega zakona,
81. za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112, številke policije 113 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 v skladu s tehničnimi možnostmi ne omogoči enoznačnega prikazovanja odhodnega klica v obliki trimestne številke klica 112, 113 ali 116 (deveti odstavek 200. člena tega zakona),
82. ne zagotovi obveščanja in alarmiranja končnih uporabnikov prek javnega mobilnega omrežja na območju, ki ga določi organ, pristojen za zaščito in reševanje (prvi odstavek 201. člena tega zakona),
83. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (tretji odstavek 203. člena tega zakona),
84. ne najavi omejitve ali prekinitve dostopa do svojih storitev ali ne obvesti uporabnikov in agencije o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak (drugi odstavek 208. člena tega zakona),
85. naročniku, ki je v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov, pred končno rešitvijo spora oziroma pred dokončno odločitvijo agencije zaradi neplačila obveznosti omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško razmerje, čeprav je naročnik vložil ugovor oziroma predlagal rešitev spora ali če je potrošnik sprožil postopek po zakonu, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov (štirinajsti odstavek 209. člena tega zakona),
86. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za zagotovitev zavarovanja svojih storitev (prvi odstavek 212. člena tega zakona),
87. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo takšno raven varnosti in zavarovanja, ki ustreza predvidenemu tveganju (drugi odstavek 212. člena tega zakona),
88. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 213. člena tega zakona),
89. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti (drugi odstavek 214. člena tega zakona),
90. sebi ali komu drugemu pridobi informacije o komunikacijah v obsegu, ki presega nujno potrebnost za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev in teh informacij ne uporablja ali posreduje drugim le zaradi izvajanja teh storitev (tretji odstavek 214. člena tega zakona),
91. ne seznani naročnika oziroma uporabnika in ne izbriše informacij o vsebini komunikacije oziroma komunikacije v skladu s četrtem odstavkom 214. člena tega zakona,
92. nadzoruje oziroma prestreza komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 214. člena tega zakona),

93. snema in shranjuje komunikacije v nasprotju s šestim odstavkom 214. člena tega zakona,
94. stranke v komunikaciji niso bile predhodno pravilno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka ali posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim odstavkom 214. člena tega zakona,
95. obvestilo o snemanju ni dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kot poteka snemana komunikacija (osmi odstavek 214. člena tega zakona),
96. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov v skladu s prvim odstavkom 216. člena tega zakona,
97. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo (prvi odstavek 218. člena tega zakona),
98. v nasprotju s tretjim odstavkom 218. člena tega zakona ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja ali pred danim soglasjem naročnika oziroma uporabnika ne obvesti o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave,
99. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod nadzorstvom operaterja, obdeluje kdo drug (peti odstavek 218. člena tega zakona),
100. na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, in v skladu z veljavno zakonodajo agenciji, izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov ali pristojnemu sodišču ne pošlje podatkov o prometu (šesti odstavek 218. člena tega zakona),
101. ne obdeluje lokacijskih podatkov le v takšni obliki, da jih ni mogoče povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu ali trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo (prvi odstavek 219. člena tega zakona),
102. uporabniku ali naročniku krši pravico do preklica podanega soglasja za obdelavo lokacijskih podatkov za namene izvajanja storitve z dodano vrednostjo (prvi odstavek 219. člena tega zakona),
103. lokacijske podatke ne obdelujejo le osebe, ki so pod nadzorom operaterja, ali tretje osebe, ki izvajajo storitev z dodano vrednostjo (četrti odstavek 219. člena tega zakona),
104. ne hrani podatkov iz prvega odstavka 220. člena tega zakona na način in pod pogoji iz 221. člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 221. člena tega zakona (peti odstavek 220. člena tega zakona),
105. na podlagi prejete zahteve vlagatelja temu podatkov ne pošlje v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče (sedmi odstavek 220. člena tega zakona),
106. ob kršitvah varnosti osebnih podatkov o tem nemudoma ne obvesti agencije (prvi odstavek 227. člena tega zakona),
107. brez neupravičenega odlašanja ne obvesti zadevnega naročnika ali posameznika o kršitvi varnosti osebnih podatkov, če je verjetno, da ta kršitev škodljivo vpliva na osebne podatke in zasebnost naročnika ali posameznika (drugi odstavek 227. člena tega zakona),
108. ne izpolni s strani agencije naložene obveznosti obveščanja zadevnega naročnika ali posameznika o kršitvi varnosti osebnih podatkov oziroma o izpolnitvi ne obvesti agencije (četrti odstavek 227. člena tega zakona),
109. obvestilo naročniku ali posamezniku o kršitvi varnosti osebnih podatkov ne vsebuje predpisane vsebine (peti odstavek 227. člena tega zakona),
110. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvah varnosti osebnih podatkov (sedmi odstavek 227. člena tega zakona),
111. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe pristojnega organa oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 228. člena tega zakona),

112.ne izvaja zakonitega prestrezanja komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 228. člena tega zakona),

113.ne zagotovi tridesetletne neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 228. člena tega zakona),

114.ne zagotovi ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa (šesti odstavek 228. člena tega zakona),

115.ovira pooblaščen osebe agencije oziroma informacijskega pooblaščenca pri opravljanju nalog upravnega nadzora (287. in 289. do 291. člen tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 3., 4. ali 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Pri določanju globe za prekršek iz 12. točke prvega odstavka tega člena se upošteva, ali je imelo ravnanje storilca negativne posledice za konkurenco in zlasti ali je storilec v nasprotju s prvotno posredovanimi informacijami ali njihovimi posodobitvami postavil, razširil ali nadgradil omrežja oziroma omrežja ni postavil ter spremembe načrta ni objektivno utemeljil.

300. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 500 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 20.000 do 50.000 eurov pa pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. gradi komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo v nasprotju s šestim odstavkom 10. člena tega zakona,

2. pri gradnji ali rekonstrukciji večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb stavbne fizične infrastrukture ne projektira in gradi v skladu s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona,

3. sklenjena pogodba o služnosti ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz tretjega, petega in devetega odstavka 27. člena tega zakona,

4. operaterjem pod preglednimi, poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji ne omogoči dostopa do fizične infrastrukture v svoji lasti ali upravljanju, ki je tehnično primerna za namestitev maloobmočnih brezžičnih dostopovnih točk ali je potrebna za povezovanje takih dostopovnih točk s hrbteničnim omrežjem (drugi odstavek 76. člena tega zakona),

5. končnim uporabnikom enostransko omeji ali prepreči dostopanje po lastni izbiri do radijskih lokalnih omrežij, ki jih zagotavljajo tretje osebe, ali da prek radijskih lokalnih omrežij drugim končnim uporabnikom dovolijo vzajemno ali splošnejše dostopanje do omrežij takšnih ponudnikov (peti odstavek 77. člena tega zakona),

6. gradi omrežje v nasprotju z 80. členom tega zakona,
7. ne izpolni obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc, oziroma dejavnosti, povezanih z upravljanjem multipleksa ne zagotavlja v ločeni pravno organizacijski enoti (prvi odstavek 83. člena tega zakona),
8. ne omogoča enakih in nediskriminacijskih pogojev za dostop do multipleksa (prvi odstavek 84. člena tega zakona),
9. uporablja radijske frekvence za multipleks brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali v nasprotju z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za multipleks (85. člen tega zakona),
10. razpolaga s prostimi kapacitetami multipleksa, namenjenega javni radioteleviziji, v nasprotju z drugim odstavkom 86. člena tega zakona,
11. da na trg radijski sprejemnik, ki ne ustreza zahtevam iz 94. člena tega zakona,
12. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 101. člena tega zakona),
13. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi števil iz prvega odstavka 102. člena tega zakona,
14. svojih naročnikov ne obvesti v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona,
15. končnim uporabnikom ne omogoči, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, vključno z enotnimi mednarodnimi številkami brezplačnih telefonskih klicev, ter dostopajo do storitev z uporabo negeografskih številk znotraj EU in jih uporabljajo, kadar je to ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 113. člena tega zakona),
16. agencije ne obvešča redno o podrobnostih cenovnih opcij in paketov v skladu s petim odstavkom 173. člena tega zakona,
17. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov v skladu z drugim odstavkom 176. člena tega zakona,
18. ne omogoča take stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),
19. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne omogoča brezplačno (drugi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),
20. ne upošteva naročnikove zahteve o neprejetanju razčlenjenega računa (drugi odstavek 177. člena in drugi odstavek 207. člena tega zakona),
21. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov, določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 177. člena tega zakona,
22. omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 178. člena tega zakona),
23. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 178. člena tega zakona),
24. uporabnika ne opozori v skladu z drugim odstavkom 178. člena tega zakona,
25. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 178. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila,
26. uporabnika ne odklopi le od neplačane ali premalo plačane storitve, čeprav je tak odklop tehnično izvedljiv (četrti odstavek 178. člena tega zakona),
27. naročniku omeji dostop do elektronskih komunikacijskih storitev v nasprotju s petim odstavkom 178. člena tega zakona,
28. ne ravna v skladu s 183. členom tega zakona,

29. pred sklenitvijo pogodbe ne zagotovi informacij iz prvega do četrtega odstavka 186. člena tega zakona,
30. informacij pred sklenitvijo ne zagotovi v skladu s petim in šestim odstavkom 186. člena tega zakona,
31. ne zagotovi povzetka pogodbe ali povzetek ne vsebuje vseh informacij iz prvega odstavka 187. člena tega zakona,
32. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi odstavek 188. člena tega zakona),
33. ne spoštuje najdaljšega trajanja pogodbe, sklenjene za določen čas, iz drugega odstavka 190. člena tega zakona, ali začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 191. člena tega zakona,
34. naročnika ne obvesti o prenehanju pogodbene obveznosti in o načinih odpovedi pogodbe na jasnem način in na trajnem nosilcu podatkov oziroma mu ne svetuje glede najboljših cenovnih možnosti v zvezi s storitvami, ki jih ima naročene (drugi odstavek 190. člena tega zakona),
35. svojih naročnikov ne obvešča v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona,
36. naročnikom ob odstopu od naročniške pogodbe ne omogoči izbire v skladu s petim odstavkom 192. člena tega zakona,
37. naročniku, ki je potrošnik, ne zagotovi možnosti za spremljanje in nadzor porabe storitev v skladu s prvim odstavkom 198. člena tega zakona,
38. svojim naročnikom ne zagotavlja redno jasnih in razumljivih informacij o možnostih za spremljanje in nadzor porabe storitev (drugi odstavek 198. člena tega zakona),
39. ne omogoči predpisanega tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično izvedljivo (1. točka 206. člena tega zakona),
40. po prekinitvi pogodbe o dostopu do interneta na zahtevo uporabnika brezplačno ne omogoči dostopa do elektronske pošte (2. točka 206. člena tega zakona),
41. ne omogoči predpisanih možnosti za nadzor stroškov (3. točka 206. člena tega zakona),
42. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (4. točka 206. člena tega zakona),
43. v splošnih pogojih ne opredeli razčlenitev računa, ki presegajo osnovno stopnjo razčlenitve računa v skladu s tretjim odstavkom 207. člena tega zakona,
44. pri izdaji razčlenjenega računa ne upošteva pravil za varovanje zasebnosti (četrty odstavek 207. člena tega zakona),
45. zahteve v zvezi s posredovanjem razčlenjenih računov z neprekritimi klicnimi številkami ne hrani v skladu s petim odstavkom 207. člena tega zakona,
46. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 209. člena tega zakona),
47. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 215. člena tega zakona,
48. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu imenika iz prvega odstavka 217. člena tega zakona in nadaljnjih možnostih uporabe naročnikovih podatkov (prvi odstavek 217. člena tega zakona),
49. naročnikom ne da možnosti za odločitev o vpisu v javni imenik (drugi odstavek 217. člena tega zakona),
50. v zakonskem roku ne označi prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za komercialne ali raziskovalne namene (tretji odstavek 217. člena tega zakona),

51. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov oziroma vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namen iz tretjega odstavka 217. člena tega zakona niso brezplačni (četrti odstavek 217. člena tega zakona),
52. kljub naročnikovi prepovedi uporabe njegovih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, te podatke uporablja za ta namen (peti odstavek 217. člena tega zakona),
53. v svojih splošnih pogojih ne navede, kateri prometni podatki se bodo obdelovali ali koliko časa (četrti odstavek 218. člena tega zakona),
54. uporabnika pred njegovim soglasjem ne seznani z možnostjo zavrnitve soglasja, vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali, namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov in možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretjim osebam (drugi odstavek 219. člena tega zakona),
55. naročniku oziroma uporabniku ne daje možnosti, da kadar koli enostavno in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije (tretji odstavek 219. člena tega zakona),
56. v primeru nujenja prikaza identitete kličočega priključka kličočemu uporabniku ne daje možnosti, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno, prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče (prvi odstavek 222. člena tega zakona),
57. v primeru nujenja prikaza identitete kličočega priključka naročniku na podlagi njegove zahteve ne omogoča samodejne in brezplačne preprečitve prikaza identitete priključka za vse klice s svojih priključkov (prvi odstavek 222. člena tega zakona),
58. brezplačno ne razveljavi preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za komunikacijo v sili ne glede na določbe prvega odstavka 222. člena (drugi odstavek 222. člena tega zakona),
59. v primeru nujenja prikaza identitete kličočega priključka klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da sam, z enostavnimi sredstvi in ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka (tretji odstavek 222. člena tega zakona),
60. v primeru nujenja prikaza identitete kličočega priključka in če je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka (četrti odstavek 222. člena tega zakona),
61. v primeru nujenja prikaza identitete priključka v zvezi klicanemu naročniku ne zagotavlja možnosti, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi kličočemu uporabniku prepreči prikaz identitete priključka v zvezi (peti odstavek 222. člena tega zakona),
62. v svojih splošnih pogojih ne objavi možnosti prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi (šesti odstavek 222. člena tega zakona),
63. ne omogoča, da se določba prvega odstavka 222. člena tega zakona uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic EU, in se zaključijo v tretjih državah, ter ne omogoča, da se določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 222. člena tega zakona uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav (sedmi odstavek 222. člena tega zakona),
64. ne zagotavlja možnosti sledenja zlonamernim ali nadležnim klicem v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 223. člena tega zakona,
65. ne zagotavlja hrambe podatkov v skladu s četrтым odstavkom 223. člena tega zakona,
66. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v obsegu in roku v skladu s prvim, tretjim, četrтым, šestim in sedmim odstavkom 265. člena tega zakona,
67. omejuje, zadržuje ali upočasnjuje internetni promet v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 268. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega zakona.